

odsev

Hribarjev večer

Dogodek v čast Ivanu Hribarju
popestrili gostje iz Cerkelj

Čarovniška zabava

Nepozabno druženje med bloki
pripravili trzinski gledališčniki

Pogovor z Anico Batis

Kvačkani občinski grb visi
v prostorih Občine Trzin

Trzinske vezilje

Prvo mesto Milene Črv na
Mednarodnem festivalu vezenja

VOZILA NA ZALOGI

LEVJI BONUS IN BON ZA ZIMSKE PNEVMATIKE + KASKO ZA 1 EUR

5 LET JAMSTVA **MOJ PEUGEOT**

peugeot.si

PEUGEOT partner TotalEnergies Poraba v kombiniranem načinu vožnje po WLTP ciklu: od 0 do 7,7 l/100 km. Izpuh CO₂: od 0 do 175 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6d. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: od 0 do 0,0582 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0 do 0,00117 g/km. Število delcev: od 0 do 3,98. Poraba električne energije pri električnih izvedenkah pri kombinirani vožnji: od 143 do 227 Wh/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Ponudba Levji bonus velja za fizične in pravne osebe (ni združljiva z drugimi posebnimi ugodnostmi za podjetja) za vsa prodana (podpis prodajne pogodbe) in dobavljena osebna vozila Peugeot v obdobju od 01. 11. do vključno 31. 12. 2022. Ponudba Bon za zimske pnevmatike velja samo za fizične osebe za vsa prodana (podpis prodajne pogodbe) in dobavljena osebna vozila Peugeot v obdobju od 01. 11. do vključno 31. 12. 2022. Višina Levjega bonusa, vrednost Bona za zimske pnevmatike in pogoji akcije so objavljeni na www.peugeot.si.

RODEX d.o.o., Rova, Rovska cesta 2, 1235 Radomlje, tel. 01 729 92 00, www.rodex.si

RODEX

placat oglas

STROJNI TLAKI - ESTRIHI - OMETI

hitro, kvalitetno in ugodno

031 689 832 - Boštjan

TLAKI KOS d.o.o., Ljubljanska 33, Kamnik

placat oglas

HUBAT

DOSTAVA
KURILNEGA
OLJA

Za toplo zimo in pomlad,
kurilno olje dostavlja Hubat!

www.hubat.si 080 22 36

placat oglas

GIVOS d.o.o.

ALU
OGRAJA

PVC
OGRAJA

• VRTNE IN BALKONSKE OGRAJE • DVORIŠČNA VRATA

M: 040 568 000 | www.givos.si | info@givos.si

PRODAJA IZDELKOV: GIVOS d.o.o., SREDNJA VAS 73, 4208 ŠENČUR

placat oglas

Fotografija: Tanja Jankovič

Odsev, glasilo Občine Trzin

→ Na naslovnici

Čarovniško zabavo na ploščadi med trzinskimi bloki je obiskal prijazni grbavec Grunf.

Glavna in odgovorna urednica:

Metka Pravst Primožič, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Majda Šilar

Redni avtorji prispevkov: Nina Rems, Nataša Pavšek, Brigita Ložar, Žana Babnik, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek, Maja Brozovič, Miha Šimnovc, Anže Kosmač, Zoja Anžur, Tjaša Toni Skubic

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Nina Rems, Tjaša Jankovič in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

Specom d. o. o.

Oglasno trženje:

Podjetja, ki poslujejo v občini Trzin in okolici ter želijo objaviti tiskani oglas na naših straneh, se za trženje oglasnega prostora obrnite na Bojana Rauha, bojan.rauh@specom.si, ali pokličite 040 202 384.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do ponedeljka, **5. decembra 2022**. Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:

trzin.odsev@gmail.com.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44, 01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–13.00 in 14.00–18.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Od besed k dejanjem

Če ste mislili, da se bom razpisala o politiki, ste se zmotili. Navdih za pisanje tokratnega uvodnika sem dobila v domači trgovini z živili, v katero sem kot vedno pohitela le po nekaj malenkosti. Ko sem s polnim naročjem stopila k blagajniškemu traku, je gospa pred menoj preložila svoje izdelke samo zato, da bi lahko jaz odložila 'breme' iz naročja. Ko se je obrnila proti meni in se mi še nasmejala, sem jo prepoznala. Bila je Ana Lukner Roljič, ustanoviteljica dobrodelne organizacije Anina zvezdica. Njena gesta mi je polepšala dan, to pa je opazila tudi moja hči, in dogodek je bil povod za pogovor o prijaznosti do neznanih ljudi, ki nehoti postanejo del naših življenj.

Že vse življenje me spremlja prepričanje, da zgolj lepe besede ne pomenijo veliko, če jim ne sledijo tudi dejanja, in da tudi vsaka zamisel, pa če je še tako dobra, ni vredna kaj dosti, če je ne uresničimo. Zaradi narave svojega poklica se pogosto zapletam v pogovore z ljudmi, ki imajo veliko zamisli, a opažam, da številni v isti sapi nanizajo še cel kup ovir. Te so seveda prikladen izgovor, da se jim udejanjanja zamisli ni treba lotiti. Po drugi strani pa je med nami tudi veliko takih, ki sicer bolj malo govorijo o svojih dosežkih, vendar bi o njih morali vzklíkati na ves glas, a raje skromno molčijo. Tu nastopimo novinarji in naša naloga je, da takšne ljudi predstavimo ter njihove dosežke zapišemo črno na belem in okrasimo s pisanimi barvami – tako lepo, kakor bomo krasili domove v prednovoletnem času.

Zato smo v tokratni izdaji kljub lepo zvenečim besedam kandidatov na letošnjih predsedniških in lokalnih volitvah politične teme postavili ob stran (o njih boste brali decembra) in Odsev napolnili s konkretnimi dosežki. Naša Barbara Kopač se je pogovarjala z Anico Batis, ki je sodelovala v projektu Slovenija kvačka in iz volne izdelala velikanski trzinski grb. Mentorica trzinskih vezilj Milena Črv je na tridnevnem Mednarodnem festivalu vezenja osvojila prvo mesto za svojo pečo, zato je Majda Šilar predstavila trzinske vezilje. Tudi trzinskim šahistom gre letos odlično, saj nizajo zmage in vodijo na turnirski lestvici. Naj pohvalimo še mlade smučarske skakalce iz SSK Mengeš za njihov uspeh, saj so si v starostni skupini do 16 let priskakali naslov ekipnih državnih prvakov. Med mladimi gledališčniki omenjamo trojico, ki je skupaj s prostovoljci organizirala nepozabno čarovniško zabavo za otroke. Vse pohvale si za organizacijo že petega Hribarjevega večera zaslužijo člani Kulturnega društva Ivan Hribar.

Vesela sem, da je v Trzinu veliko posameznikov in društev, ki 'govorijo' z dejanji, saj je zaradi njih življenje v Trzinu prijetnejše. Verjamem, da bo tako tudi v prihodnje.

Metka Pravst Primožič,
glavna in odgovorna urednica

Foto: Helena Kermelj

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Dan spomina na mrtve

Združenje borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Trzin in Občina Trzin sta 28. oktobra ob 16. uri pripravila žalno slovesnost ob dnevu spomina na mrtve pri spomeniku trzinskim žrtvam druge svetovne vojne pred Osnovno šolo Trzin.

Za uvod se je s priložnostno pesmijo Kaj ti je deklica predstavil Mešani pevski zbor Društva upokojencev Žerjavčki Trzin pod vodstvom pevovodje Neli Kos Zidar. Sledil je nagovor predsednika Združenja borcev za vrednote NOB Trzin Rastka Kotarja, ki je najprej pozdravil župana Občine Trzin Petra Ložarja in vse udeležence komemoracije. Poudaril je, kako pomembno je, da z vsem spoštovanjem do vseh pokojnih, ki se jih spominjamo v teh dneh, obiščemo njihove grobove oziroma spominska obeležja. Prisotne na komemoraciji je prosil, da se z minuto molka poklonimo spominu na letos umrlega Jožeta Kosmača, nekdanjega predsednika Združenja borcev za vrednote NOB Trzin.

Nadaljeval je z imeni padlih trzinskih borcev, ki so napisana na spomeniku. Ti borci so se v vojni vihri med drugo svetovno vojno za ceno svojega življenja uprli tujemu okupatorju. Predsednik Kotar je povedal, da je med zapisanimi imeni na spominski plošči tudi Franc Kotar, njegov dedek, ki je padel na planini Kostanj v Tuhinjski dolini. Nato je predstavil še druga spominska obeležja v Trzinu, ki pričajo o trzinskih partizanskih borcih. V Kmetičevi ulici je omenjen Tine Kmetič, ki je padel kot prvi borec iz Trzina. Pri Jefačnikovi domačiji so bili ubiti trije aktivisti Osvobodilne fronte. Na Špruhi je padel narodni heroj Cene Štupar, v partizanski bolnišnici na Komendski Dobravi je bil zaradi izdaje ubit dr. Tine Zajc. Govornik je še poudaril, da so spominska obeležja pomniki junaštva in tragičnih usod ljudi, zato tega ne smemo pozabiti in moramo na take dogodke spominjati naše zanamce in spomine prenašati na mlajše rodove. Ne smemo dopuščati potvarjanja zgodovinskih dejstev in skrbeti moramo za vzgojo vrednot, kot so ljubezen do domovine, solidarnost, mir in medsebojna pomoč.

Vsi, ki so se zbrali na prireditvi, cenijo minula dejstva slovenske zgodovine, ki so nam jih izborili naši predniki. Prav je, da se ob dnevu spomina na mrtve spomnimo tudi padlih borcev, obiščemo njihova spominska obeležja, prižgemo svečko ali položimo cvetje v njihov spomin, saj si to zaslužijo.

Z recitacijo pesmi *Tovarišem*, ki umirajo kot talci Karla Destovnika - Kajuha se je predstavila učenka 8.b razreda Osnovne šole Trzin Ana Poljšak. V nadaljevanju je Mešani pevski zbor Društva upokojencev Žerjavčki zapel ljudsko pesem *Gozdič je že zelen*, Julija Zupan, učenka 9.a razreda Osnovne šole Trzin, je recitala pesem Karla Destovnika - Kajuha *Slovenska pesem*. Pevci Mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki so program sklenili s pesmijo *Ko so fantje proti domu šli*.

Predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Trzin Rastko Kotar se je zahvalil vsem nastopajočim in vsem udeležencem komemoracije, da so se skupaj poklonili spominu na tiste, ki so nekoč dali vse za našo skupno lepšo prihodnost.

Majda Šilar
Foto: Zinka Kosmač

Center modrosti in vitalnosti

Občina Trzin in partnerja v projektu, Dom počitka Mengeš in Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin, so bili uspešni s svojo prijavo projekta LAS Za mesto in vas za sofinanciranje s sredstvi evropskega sklada za regionalni razvoj.

V okviru operacije smo vzpostavili medgeneracijski socialni center, ki je namenjen predvsem starejšim in invalidom. Glavni namen projekta je ohranjanje in spodbujanje aktivnega življenja starostnikov, saj novi prostori, ki so praviloma namenjeni starejšim, omogočajo dejavnosti ranljive ciljne skupine tako v okviru javnega zavoda kakor tudi v okviru društva upokojencev.

Projekt smo začeli v prvi polovici leta 2021, takoj po zgraditvi Doma zaščite in reševanja. V skladu s projektno dokumentacijo smo opremili prostore v prvem nadstropju, in sicer konferenčno dvorano, pisarno Društva upokojencev Žerjavčki, predprostore, manjšo kuhinjo in pomožni prostor. Konferenčno dvorano, kjer svoje dejavnosti izvaja predvsem Center aktivnosti Trzin, smo opremili s sodobnim pohištvo in opremo. V dvorani tako v okviru projekta potekajo različne delavnice in dogodki: jezikovni tečaji, tečajji uporabe računalnika, plesni tečajji, glasbene delavnice, tečajji oblikovanja gline, strokovna predavanja, družabna srečanja in podobno. Prav tako je s pomočjo operacije svoje prostore dobilo Društvo upokojencev Žerjavčki, ki ima zdaj primerne prostore za svoje delovanje. Društvo tako pripravlja različne dogodke: olimpijado starejših, zdravstveni kotiček, vaje za urjenje spomina in logike, družabne igre, predavanja in izobraževanja, razstave in podobno.

Projekt je pripomogel k uresničitvi ciljev, saj so storitve medgeneracijskega centra pripomogle k vključitvi večjega števila starejših prebivalcev v družbeno življenje Trzina, dogodki in prireditve v okviru centra pa so prinesli nove priložnosti za socialne inovacije in razvoj, ki si povezani z vprašanji staranja prebivalstva.

Projekt se izvaja v okviru LAS Za mesto in vas. Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Občina Trzin
Foto: Arhiv Občine Trzin

**Zdravstveni dom
Domžale**

Nova družinska zdravnica v trzinski ambulanti

Obveščamo vas, da bo v Splošni ambulanti Trzin zaradi prenehanja dela trenutne zdravnice dr. Vesne Milojevič Teršek 22. novembra 2022 začela delati nova družinska zdravnica Andreja Janež Ivanc, dr. med., spec.

Postopek vpisovanja bo potekal na podlagi pisnega obvestila, ki ga bodo vsi trenutno opredeljeni pacienti pri dr. Vesni Milojevič Teršek prejeli po pošti. Obvestilu bo priložena pristopna izjava, ki jo bo pacient, če želi, da je dr. Andreja Janež Ivanc njegova izbrana osebna zdravnica, podpisano predal zdravstvenemu domu. Drugi pacienti (npr. prebivalci občine Trzin) se bodo lahko opredeljevali na podlagi direktnega stika z ambulanto do zasedenosti programa.

Zdravstveni dom Domžale in Občina Trzin

IZVLEČEK IZ SKLEPA O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ, ŠT. 042-31/2022-2 Z DNE 28. OKTOBRA 2022 (VOLIŠČA NA OBMOČJU OBČINE TRZIN – OVK 4011- DOMŽALE 2)

za izvedbo glasovanja na zakonodajnem referendumu o Zakonu o spremembah Zakona o Vladi Republike Slovenije (OdZVRS-J), zakonodajnem referendumu o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (OdZRTVS-1B) in zakonodajnem referendumu o Zakonu o spremembah Zakona o dolgotrajni oskrbi (OdZDOsk-A), v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo, 27. novembra 2022

I. VOLIŠČE 4.11.14 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN I, Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Habatova ulica, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št.: 1, 1a, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5a, 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 9b, 9c, 10a, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g, 14 in 15b, Mengeška cesta in Za hribom 2a, 2b, 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 10a, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 14a, 15, 16, 17, 20, 20a, 22, 26, 28, 30, 32, 34 in 36.

VOLIŠČE 4.11.15 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN II, Mengeška c. 7b, Trzin

Trzin: Cankarjeva ulica, Kidričeva ulica 5, Košakova ulica 1 in 2, Ljubljanska cesta 15, 15c, 16, 16a, 16b, 16c, 18, 18a, 20 in 24, Lobodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger, Partizanska ulica, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica Kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa, razen 1, 2, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

VOLIŠČE 4.11.16 – OSNOVNA ŠOLA TRZIN III, Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa, razen št. 5, Kratka pot, Ljubljanska cesta 15a, 17, 19, 19a, 19b, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 28a, 29, 33, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 51a, 52a in 55, Mlakarjeva ulica 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica bratov Kotar, Ulica Rašiške čete 1, 2, in 5a in Zorkova ulica.

VOLIŠČE 4.11.901 – DRUŠTVO LIPA DOMŽALE, Ljubljanska 58, Domžale

Predčasno glasovanje.

VOLIŠČE 4.11.970 – OMNIA DOMŽALSKI DOM, Ljubljanska cesta 58, Domžale

Volišče za volivce, ki nimajo stalnega prebivališča na območju okraja.

II.

Pristojnost organizacije in izvedbe glasovanja na volišču 4.11.970 OMNIA DOMŽALSKI DOM se s tem sklepom prenese na Okrajno volilno komisijo 4010-DOMŽALE 1 (združena OMNIA).

III.

Vsa volišča na območju okraja so dostopna invalidom.

Številka: 042-31/2022-2

Datum: 28. 10. 2022

NAMESTNICA PREDSEDNICE OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
4011-DOMŽALE 2

Milojka Fatur Jesenko, univ. dipl. prav.

Vabilo na usposabljanje

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije v okviru programa »Mreža spremljevalcev za preprečevanje socialne izključenosti slepih in slabovidnih« v soboto, 26. novembra 2022, organizira brezplačno usposabljanje za spremljevalce slepih in slabovidnih.

Usposabljanje bo potekalo od 9. do 16. ure na sedežu Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije, Groharjeva cesta 2, 1000 Ljubljana (sejna soba v 2. nadstropju).

Vabljeni!

PRIDRUŽITE SE MREŽI SPREMLJEVALCEV SLEPIH IN SLABOVIDNIH

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije v soboto, 26.11.2022 od 9. - 16. ure organizira brezplačno usposabljanje za spremljevalce slepih in slabovidnih.

Kje: Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije, Groharjeva cesta 2, 1000 Ljubljana

Za prijavo in več informacij pokličite na telefon:

01/4700-244

ali pišite na naslov:

klicni.center@zveza-slepih.si

Prijave sprejemamo do ponedeljka, 21.11.2022.

"Ne moremo delati velikih stvari – delamo lahko le majhne stvari z veliko ljubezni"
(Mati Terezija)

Pijane trzinske stopnice

Gotovo vas je že kdaj zaneslo po bližnjici iz Mlak do osnovne šole ali pa v nasprotni smeri prek zadnjih obronkov Ongerja. Ime hriba, ki ga nosi tudi domače planinsko društvo, menda izvira iz dveh besed – ven in gor). Nič hudega, če vas ni, bi pa moralo vsaj šolarje. Namesto tega jih »umni« starši vozijo z jeklenimi konjički po trikrat daljši in časovno nič kaj dosti krajši poti po trzinskih glavnih cestah. A pustimo to in se osredotočimo na samo bližnjico. V zgornjem delu – iz smeri Mlak – je še spodbudna in tudi osvetljena, čeprav je razmik med stopnicami malce nestandarden (upam, da niste prebrali nadstandarden ...). Sledi ravninski del ob lični hiški, ki je nadomestila nekdanjo podrtijo (če imate srečo, vas na vrtu pozdravijo zajčki); nato pa sledi končni spust v ciljno ravnino po v strmo pobočje vsekanih stopnicah. Tega na koncu, v izteku, prepreči ograja, ki skrbi za varnost, natančneje, da ne bi koga prehitro »vrglo« čez cesto Za hribom.

Zdi se, da bi morala biti ograja tudi vzdolž teh zadnjih stopnic, natančneje na njihovi spodnji strani, saj nas ves čas silijo v stran od hriba. Razlog za to je preprost – stopnice so postrani, in ne, niste vi, ki greste po njih, pijani, temveč so kar stopnice same pijane. Seveda ni od vekomaj tako, saj so bile sprva ravne. Letnico, ko je bilo tako, bodo povedali stari Trzinci, a zdi se, da je bila stopniščna bližnjica narejena precej na hitro in površno, verjetno pa je bila poceni. Ker so bile nadelane (hm, tudi pregledovalnik besedila mi na tem mestu ponuja besedo pijane ...) v strmo pobočje, zahtevajo tovrstni gradbeni posegi malo bolj čvrsto konstrukcijo, saj kot pravimo, če je hrib strm, leze. In strmo ongrsko pobočje ni pri tem nobena izjema. Če podremo na strmini

še drevesa, je lezenje še toliko bolj aktivno in lahko preide v plazenje. A kakor koli že, upajmo, da smo na to še pravi čas opozorili brezkonkurenčnega župana, da bo ureditev celotne bližnjice vnesel v povolilni program; drugega kroga volitev pri nas pač ne bo. Do takrat pa je bolje, da po teh stopnicah hodite trezni.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Ongerske pijane stopnice so tako postrani, da gre še raje pes ob njih.

Črna luknja ob promenadi

Trzinska črna luknja ob pšaški promenadi za bloki soteske T 3, o kateri smo pisali v lanskem novembrskem Odsevu, še vedno ni primerno zaščiten. Kdaj bodo pristojni končno namestili pokrov vodovodnega jaška in poskrbeli za varnost sprehajalcev?

Besedilo in foto: MPP

Dotrajane lesene klopi

Če ste se jeseni podali na sprehod po Trzinu, ste lahko občudovali prečudovite barve narave. Če pa ste ob tem še posedeli na kakšni klopi, vas je verjetno občudovanje minilo. Kar nekaj lesenih klopi ob sprehajalnih poteh po našem kraju je namreč dotrajanih, zato previdno, preden sedete na katero od njih!

Hribarjev večer popestrili gostje iz Cerkelj

V soboto, 22. oktobra, so trzinski Kulturni dom napolnili ljubitelji lepe slovenske pesmi in besede ter vsi, ki se s spoštovanjem spominjajo našega najslavnejšega rojaka Ivana Hribarja. Njegovo rojstvo (19. septembra 1851) so člani Kulturnega društva Ivan Hribar počastili že peto leto zapored in tokrat so medse povabili kulturnike iz Cerkelj na Gorenjskem, kraja, ki je podobno kot Trzin tesno povezan s Hribarjevim življenjem.

Člani Kulturnega društva Ivan Hribar so z okrasitvijo odra in oblekami skušali ujeti duh časa Ivana Hribarja, skozi prireditve pa so glasbene vložke prepletali z zgodbami, ki jih je o svojem življenju zapisal Ivan Hribar. V vlogi scenaristke se je tokrat preizkusila predsednica Kulturnega društva Ivan Hribar, Štefka Prelc, ki je vodenje prireditve zaupala Meti Selan, sicer tudi eni od članic Mešanega pevskega zbora Ivan Hribar in Ženskega pevskega zbora Trzinke.

V večer so nas s pesmijo najprej povabili pevci Mešanega pevskega zbora Ivan Hribar, ki so pred občinstvom prvič nastopili v tako številni postavi. Kar 27 glasov je pod vodstvom zborovodje Primoža Leskovca zapelo najprej pesem Po jezeru, nato pa še Ljubezem do domovine ter Moja Slovenija. V Kulturnem društvu Ivan Hribar priznavajo, da so se vse od ustanovitve trudili za tako številno zasedbo, kar pomeni, da zdaj z mešanim pevskim zborom, katerega članice in člani sestavljajo tudi Ženski pevski zbor Trzinke in Moški pevski zbor Ivan Hribar, lahko pokrivajo najširši možen repertoar.

Poleg župana občine Trzin Petra Ložarja je prireditev obiskal tudi župan občine Cerklje na Gorenjskem Franc Čebulj (tretji z desne).

Za konec so za šegav nastop poskrbeli še Cerkljanski gavnarji.

Folklorna skupina iz Cerkelj na Gorenjskem je s svojim vedrim nastopom ustvarila zelo prijetno razpoloženje.

Mešani pevski zbor Ivana Hribarja s kar 27 člani, zborovodja Primož Leskovec in harmonikar Blaž Klopčič

Po svojem nastopu so oder na Hribarjevem večeru najprej prepustili priljubljenemu trzinskemu harmonikarju Blažu Klopčiču, nato pa atraktivnim Sorškim orgličarjem, ki so med svojim nastopom zamenjali kar nekaj različnih vrst ustnih harmonik, ki veljajo za ljudsko glasbilo, a so na Hribarjevem večeru poleg ljudskih pesmi pričarale tudi popevke, filmsko glasbo in celo narodnozabavne viže.

Profesorica Daniela Močnik iz Kulturnega kluba Liberius Cerklje je nato v zanimivem prispevku pojasnila, kako je bil Ivan Hribar povezan s tem krajem. V Cerkljah na Gorenjskem si je dal Hribar zgraditi letno rezidenco, ki je danes znana kot Hribarjeva vila. Arhitekturno zelo zanimiva secesijska stavba z bogato okrašenim lesenim pročeljem je bila do zdaj v lasti bančnega podjetja, pred kratkim pa je prešla v last občine Cerklje.

V sklepnem delu prireditve so za prijetno, tudi šaljivo razpoloženje poskrbeli člani Kulturnega društva Folklor Cerklje s spletom gorenjskih plesov z naslovom »U Cerklah je pa toko«, v katerem so občinstvo s pesmijo že kar na začetku spomnili na večno resnico: Ljubezen je bila, ljubezen še bo, ko mene in tebe na svet' več ne bo. Za vrhunec večera pa so zapeli in zaigrali še šegavi Cerkljanski gavnarji in za svoj nastop poleg harmonike in klarineta uporabili tudi lončeni bas, bas na vedro, perilnik, bučo in grablje. Kdor zna, zna! Po lepi trzinski navadi so se udeleženci dogodka po prireditvi družili ob prigrizku in kozarčku.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Oder so krasili izdelki, ki so nas popeljali v čas Ivana Hribarja.

Vabilo na odprtje posthumne likovne razstave

Družina Moravec v sodelovanju z Društvom upokojencev Žerjavčki, Turističnim društvom Kanja Trzin in Občino Trzin vabi na odprtje posthumne likovne razstave ljubiteljske slikarke Jelke Moravec-Ele, ki bo v torek, 22. novembra 2022, ob 18.00 v Centru Ivana Hribarja.

Razstava bo na ogled vsak dan v času delovanja Centra Ivana Hribarja do konca decembra 2022.

Večina razstavljenih slik bo naprodaj, izkupiček prodaje pa bo šel v dobrodelne namene.

Vljudno vabljeni!

Lokalne volitve 2022

POPRAVEK: Navedba naročnikov oglasov

V oktobrski izdaji Odseva smo v rubriki Lokalne volitve 2022 objavili štiri predvolilne oglase, pri katerih so pomotoma izpadle navedbe naročnikov. Prva točka 7. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 103/07 – ZPoIS-D, 11/11, 28/11 – odl. US in 98/13) namreč določa, da morajo biti volilne oglaševalske vsebine objavljene z navedbo naročnika, zato objavljamo uradni popravek.

Naročniki polstranskih oglasov v oktobrem Odsevu so:

- Prvi oglas, ki je bil objavljen na strani 8 zgoraj: naročnik oglasa je SDS Trzin.
- Drugi oglas, ki je bil objavljen na strani 8 spodaj: naročnik oglasa je Gibanje Svoboda Trzin.
- Tretji oglas, ki je bil objavljen na strani 9 zgoraj: naročnik oglasa je Lista za trajnostni razvoj Trzina.
- Četrti oglas, ki je bil objavljen na strani 9 spodaj: naročnik oglasa je kandidat za župana Peter Ložar.

Za napako se vsem naročnikom oglasov uradno opravičujemo.

Uredništvo Odseva

Potopisno predavanje

S kolesom po Bližnjem vzhodu in Afriki

Aleš Juvanc je svetovni popotnik, ki na svojih potepih združuje dve ljubezni – do potovanja in do kolesarskih podvigov.

Prvo daljšo kolesarsko pot je ubral, ko je imel le 15 let, in sicer se je odpravil od doma do Zagreba in nazaj, pri čemer je prevozil približno 300 kilometrov. Zavidanja vreden dosežek za najstnika, kajne? Do danes je prevozil že približno 300.000 kilometrov, obiskal je vse celine, Azijo sedemkrat in Afriko trikrat, vsega skupaj je prekolesaril 90 držav in se podal v vsaj sto večmilijonskih mest. Najdaljša kolesarska pot do danes ostaja pot z domače Škofljice do Pekinga, ko je prevozil dobrih 11.000 kilometrov, tam pa se je nagradil z ogledom olimpijskih iger, ki so v letu 2008 potekale v kitajskem glavnem mestu. V Afriki, denimo, se je s kolesom podal iz Kenije do Južnoafriške republike, opravil je dobrih 6000 kilometrov, na tokratnem srečanju pa nam je predstavil pot, ki je obsegala 'zgolj' 3900 kilometrov in je trajala slaba dva meseca, od konca marca do konca maja 2018. Tedaj se je iz Izraela odpravil do Kenije.

Potopisno predavanje, ki je po pandemičnih spletnih srečanjih prvič vnovič potekalo v živo v prostorih prenovljenega KUD-a Franc Kotar Trzin, se je tokrat vrtele okoli kolesarjenja. Prislunili smo izredno barviti zgodbi kolesarskega popotnika, ki se je tokrat odločil za prikaz skoraj 4000 kilometrov dolge poti, kakršna mu je obarvala pomlad pred štirimi leti.

Svojo kolesarsko dogodivščino je Aleš začel v Izraelu, še pred prihodom tja pa je že naletel na prve zaplete na letališču v Zagrebu, kjer se je moral zagovarjati tudi pred izraelskimi varnostnimi organi. Popotnik je imel enosmerno letalsko vozovnico, saj ne glede na to, kam potuje, vselej prileti v izbrano deželo, potem pa pot nadaljuje s kolesom do cilja in se tako domov vrne iz druge države. Izrael pa ima glede tega izredno stroge predpise – obiski države so mogoči, a načeloma ne zgolj z enosmerno vozovnico. Nazadnje so mu le dopustili, da je sedel na letalo, z opozorilom, da ga morda na letališču v Tel Avivu vseeno zavrnejo. Na srečo ni bilo tako, Aleš je lahko odkolesaril naprej, le da je moral sprva nekaj ur odsedeti na letališču, saj je v državo priletel na razgibano deževen dan.

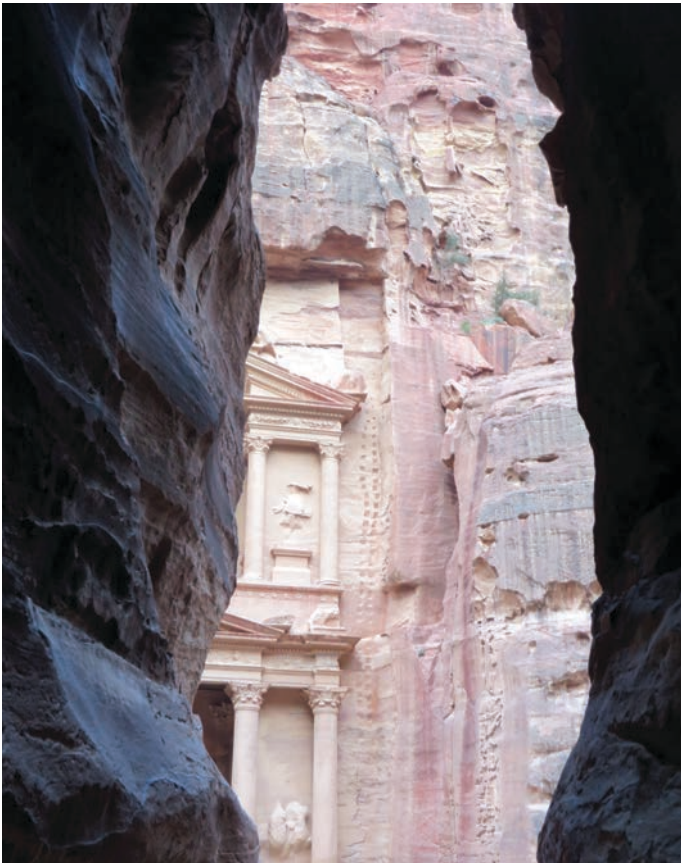
Na začetku ga je pot vodila tudi po avtocesti, saj glede tega izraelske oblasti niso tako stroge kakor pri nas, kjer je vožnja s kolesom po avtocesti prepovedana. Med potjo se je ustavil na mestni plaži ter se okopal, saj je imela voda prijetnih 20 stopinj. Vseskozi so ga spremljali napisi, ki so v Tel Avivu vedno trojezični – v hebrejskem, arabskem in angleškem jeziku. Zanimivo je tudi dejstvo, da je v Tel Avivu na več mestih mogoče zaslediti napise, ki prepoveduje vožnjo z električnimi kolesi. Razlog za to je preprost – ponekod so ulice tako ozke, da je za električna kolesa prehod tako rekoč nemogoč. Seveda

si je ogledal Zid žalovanja, ki je del zunanega obzidja porušenega jeruzalemskega templja, in tam je pustil svoje sporočilo v slovenskem jeziku. Razgledal se je po palestinskem ozemlju, kamor je vstop dovoljen vsem razen Judom, odkolesaril pa je tudi do Betlehema, rojstnega kraja Jezusa Kristusa. V Jeruzalemu je prenočil v salezijanskem samostanu, kjer je ena od sester Slovenka, menda celo sošolka nekdanje prve dame Melanije Knavs, danes Trump.

Ko je Aleš zapustil Izrael, je pot nadaljeval proti Jordaniji. Spuščal se je proti Mrtvem morju, ki velja za najnižjo točko na svetu, saj ne le da je dosegel nadmorsko višino 0, temveč se je spustil celo pod njo. Na drugi strani je že uzrl Jordanijo. Ker pa je bil tam na judovski praznik, je bil mejni prehod zaprt, zato je moral počakati do naslednjega dne, da bi lahko tudi uradno prestopil mejo. Pa tudi tedaj ni šlo gladko. Prehod je omogočen zgolj avtomobilom, avtobusom in drugim prevoznim sredstvom, ki niso kolesa. Naročeno mu je bilo, da se mora vrniti, se usesti v taksi in tako prestopiti mejo. Po tem zanimivem pripetljaju je lahko nadaljeval svojo kolesarsko pustolovščino. Mimogrede, pred odhodom iz države je prenočil v soseski hišic, ki so imele vsaka svojo številčno označbo o nadmorski višini, na kateri je tista hiška. Sicer je prenočeval večinoma na prostem, občasno v kakšni zapuščeni zgradbi, na plaži, kjer je pač našel primerno mesto, občasno pa tudi v hotelu.

V Jordaniji je Aleš obiskal znamenito Petro, kamor pa vstop s kolesom ni dovoljen, zato se je moral po zaščitenem kanjonu sprehoditi. Ker sam občasno deluje tudi kot radijski novinar, je pri obisku Petre (in tudi pozneje) dobil še nekaj ugodnosti, čemur pa je botroval poseben zapis v potnem listu, 'prijatelj Jordanije', ki so mu ga v osebnem dokumentu pustili na jordanskem predstavništvu v Sloveniji, ko je prišel urejat vizum.

Naneslo je tako, da je moral na poti v Egipt narediti kar velik ovinek, 330 kilometrov, saj je bila cesta po Sinajskem polotoku iz varnostnih razlogov zaprta, zato se je peljal skozi priljubljeni Šarm el Šejk, česar sprva ni načrtoval. Čim je prestopil egiptovsko mejo, je pri priči dobil policijsko spremstvo, delno zaradi lastne varnosti, delno za njihovo varnost. Spremstvo se je menjalo v vsakem okraju oziroma regiji, odvisno, za koliko okrajev je bila določena policijska enota odgovorna. Zanimiva skupina se je bolj ali manj dobro razumela. Ko se je ustavil Aleš, so se ustavili tudi policisti in nasprotno. Če jih je zmotilo, da je kolesaril prepočasi, so mu ponudili prevoz, da bi vsaj del poti opravili hitreje. In včasih je popotniku prišlo prav, da si je v avtomobilu malce oddahnil, potem pa spočit (ali vsaj malce manj utrujen) spet nadaljeval s kolesom. Ker je kolesaril tudi v obdobju velikonočnih praznikov, si je želel privoščiti pravi velikonočni zajtrk, saj je bil zajtrk pogosto edini pravi obrok v dnevu, včasih edino, kar je tistega dne zaužil.

Po obilnem obroku se je kolesar skupaj z oboroženim spremstvom odpravil naprej, še prej pa si je poslednjič privoščil kopanje v Rdečem morju. V nadaljevanju poti pa je ugotovil, da pri sebi nima več svojega fotoaparata. Policiste je obtožil kraje, ti pa so se branili, češ, morda si ga med svojim pogostim fotografiranjem kam odložil in pozabil. Seveda je popotnik dopustil tudi to možnost, ki se je naslednji dan izkazala za resnično. Policijski načelnik je svoje može takoj poslal preiskat že prevoženo območje in eden od policistov je fotoaparat dejansko našel na enem od mest, kjer so se prejšnji dan ustavili. Seveda se je Aleš svojemu spremstvu opravičil za grde obtožbe, predvsem ker so mu dovolili prenočiti v parku pred policijsko postajo, ter se jim zahvalil, ker so mu vrnili dragocen predmet.

Počasi se je bližal Kairu, kjer si je ogledal slavne piramide, zatem pa se je vozil ob slovitim Nilu. Kairo kot najbolj poseljeno egiptovsko mesto in s skoraj 18 milijoni prebivalcev tudi najgosteje poseljeno mesto v Afriki ni prijazen do kolesarja. Tam pravila ne veljajo, ljudje, ki imajo veljavna vozniška dovoljenja (ali pa tudi ne), vozijo bolj po navdihu kot po predpisih, zato je za kolesarje, ki jih na cestah v mestu sicer (z razlogom) ni videti, vsaka sekunda lahko usodna.

Kolesaril je vse do Luksorja, ki še danes velja za največji muzej na prostem. Skozi osupljivo pokrajino se je vozil vse do Sudana, kjer je bila več dni zapored temperatura 45 stopinj ali celo več. Ko je premagal sudanske ceste, je nadaljeval proti Etiopiji, kjer se je večkrat zgodilo, kar ga je doletelo že v predhodnem Sudanu – domačini so vanj metali kamenje, kričali nanj in vzklikali 'denar, denar'.

Svojo tokratno popotniško izkušnjo je končal v Nairobiju, kenijski prestolnici, kjer je osem let poprej, v letu 2010, začel neki drugi kolesarski podvig. Tokratni rekord kilometrov, prevoženih v enem dnevu, je bil na tej poti 235, nasploh največ kilometrov, prevoženih v enem dnevu, pa je prevozil na domačih tleh (400).

Na opisani poti je Aleš vnovič spoznal številne posameznike, ki so mu popestrili potovanje – od policijskih ekip do zdravnikov, zobozdravnikov in drugih turistov, s katerimi se je med drugim udeležil tudi koncerta, zabave in podobnega in s katerimi so ustvarili nove spomine in poskrbeli, da tega potovanja, ko je v 59 dneh prevozil približno 3.900 kilometrov, zlepa ne bo pozabil.

Barbara Kopač
Foto: Barbara Kopač in Aleš Juvanc

Čarovniško rajanje spet med bloki

Enkrat na leto se v Trzin zgrnejo male čarovnice in čarovniki, duhovi, hudiči in druge bolj ali manj grozljive maskote. Tudi tokrat so deset dni pred nočjo čarovnic zavzele ploščad med bloki in se od 16. ure do trde teme noro zabavale na Velikem čarovniškem žuru, ki so ga pripravili člani KUD France Kotar. Pravzaprav so organizacijo v celoti izpeljali trije mladi trzinski gledališčniki: Veronika Weixler, Robin Kleindienst in Oliver Wagner.

»Priprave smo začeli tako rekoč takoj po Trznifestu. Torej dober mesec pred čarovniškim žurom smo že na vso moč nabirali zamisli za dejavnosti in iskali prostovoljce, ki jih bodo lahko izpeljali. Imeli smo več sestankov, na katerih smo premlevali različne predloge in ideje. Prav tako smo imeli srečo, da se je povabilo odzvalo več prostovoljcev,« nam je zaupala Veronika.

Organizatorji so poskrbeli za pestro čarovniško dogajanje, ki je na ploščad zvabilo veliko zabave željnih otrok in njihovih spremljevalcev. Nekateri so živahno tekali naokoli in se lovili, drugi so s pomočjo Žive Djordjević Štebih izdelovali papirne netopirje ali barvali pobarvanke. Veliko jih je neutrudno oblegalo prijaznega in zabavnega grbavca Grunfa (Andrej Zupanc iz Teatra Cizamo). Ob mraku se je na prizorišču pojavila še skrivnostna »šlogarca« Goga (Gordana Granatir) in otroci so z zanimanjem prisluhnili njenemu prerokovanju iz kart. Polne roke dela so imele tudi Ksenija Strnad Kralj, Urška Potočnik in Jana Klinkon, ki so na otroške obraze risale najrazličnejše poslikave, večinoma srhljive.

Pozabili niso niti na palačinke, s katerimi se obiskovalci že vrsto let sladkajo na čarovniškem rajanju. Do poznih večernih ur sta jih neutrudno menjaje se pekla Robin in Veronika, saj se je pred njima vila dolga vrsta sladokuscev. »Spekli smo jih dobrih dvesto, kar ne bi bilo mogoče brez pomoči Robija iz Picerije Olivie,« je prepričana mlada občinska svetnica. Domen Dalan je žejnim točil čaj Motorino Caffea, Oliver pa je skrbel za primerno glasbeno podlago. Poleg različnih domačih dobrot so se obiskovalci lahko posladkali s sladkorno peno, koruzno pokovko ali prav posebnim sladoledom. Zakaj posebnim? Narejen je bil namreč s pomočjo tekočega dušika, ki ga je spremljal gost oblak dima.

Čarovniški vrvež so popestrile čarovnice Kulturnega društva Ivan Hribar s plesno točko, v katero so vključile tudi otroke. Prireditev pa so gledališčniki teatralno začinili s Hišo duhov, v kateri je mlade navdušence sprejel okrvavljeni in razmršeni Anže Zupanc. »Ideje za hišo strahov sva nabirala z Matijo Šmucem, ki je poskrbel za izvedbo in potek. V njej so poleg Matije in Anžeta strašili še Ana Cimperman,

Otroci so na ustvarjalnih delavnicah izdelovali papirne netopirje ali barvali pobarvanke.

Tudi letošnje čarovniško dogajanje je med bloke zvabilo veliko število obiskovalcev vseh starosti.

Sara Lešnjak in Karla Tepež,« je povedala Veronika. Pripravili so jo v zgornjem prostoru dvorane Marjance Ručigaj, kjer so neučakancem zavezali oči in jih posamič odpeljali na strašljivo in kričanja polno dogodivščino, od koder so prihajali lepljivih prstov. Po vrnitvi so mlajši bolj, starejši pa nekoliko manj navdušeno opisovali svoje peripetije. Saj razumete, da vam vsega ne smemo zaupati ... Če vam radovednost ne da miru, pa le povprašajte pogumneže, kaj se je dogajalo.

»Z izvedbo dogodka in odzivom obiskovalcev sem izjemno zadovoljna, saj nas je obiskalo veliko obiskovalcev vseh starosti. Vsi kudovci smo na Velikem čarovniškem žuru nadvse uživali, saj smo z vsemi na ploščadi preživeli čudovito popoldne in se pri tem izredno zabavali. Kljub temu pa v društvu trenutno občutimo zelo veliko pomanjkanje mladih aktivnih članov, zato gredo še večje pohvale celotni kudovski ekipi, predani prostovoljstvu, s katero je bilo sploh mogoče izpeljati tako velik dogodek. Naj na tem mestu še povabim vse bralce Odseva, naj se nam javijo, če bi pomagali pri naših dogodkih, saj dodatne pridne roke vedno pridejo prav.«

Tanja Jankovič
Foto: Tanja Jankovič in Peter Hudnik

Prijazni grbavec Grunf je iz modelirnih balonov izdeloval duhce, strašljive naglavne kape, meče in še kaj.

Stregli so sladoleđ iz gostega oblaka dima.

S plesno točko so se predstavile čarovnice Kulturnega društva Ivan Hribar.

Novice Prostovoljnega gasilskega društva Trzin

Za nami je oktober, mesec požarne varnosti, zato smo gasilci imeli veliko dogodkov.

Udeležili smo se sektorskih vaj PGD Pšata - Dragomelj in podjetja Helios Domžale. 14. oktobra smo v domačem kraju izvedli sektorsko vajo v Osnovni šoli Trzin. Na vaji so sodelovala društva sektorja Domžale, PGD Domžale mesto, PGD Stop Depala vas, PGD Ihan in PGD Pšata - Dragomelj ter iz mengeške zveze PGD Topole, PGD Loka pri Mengšu in PGD Mengeš. Sektorsko vajo je pripravil Matic Pirc ob pomoči Marka Kajfeža. Za učence je kot vedno bila najbolj zanimiva evakuacija, se je pa pokazalo, da ni samoumevno, da vsi učenci in učitelji slišijo ozvočnico in zapustijo šolo. Vsekakor je velik zalogaj na varno spraviti približno 500 ljudi (vse učence in zaposlene). Isti dan smo po sektorski vaji imeli še dan odprtih vrat za šolarje sedmih razredov in otroke vrtca Palčica. Obiskali smo tudi vrtec Žabica. Za šolarje sedmih razredov je Andrej Nemeč izvedel celovit prikaz razvoja požara in postopke gašenja na požarni maketi hiše. Otroci so temperaturo požara lahko spremljali preko termovizijske kamere. Seznanili smo jih tudi s prikazom vnetja olja in pravilnim postopkom zadušitve ognja, da je to še mogoče narediti varno.

15. oktobra smo se člani društva udeležili gasilske parade v Študi. Člani PGD Študa so praznovali 90-letnico društva. Obenem so gasilci slavnostno odprli nove prostore v novem domu krajanov in prevzeli novo gasilsko vozilo GVM 1 za prevoz društva.

6. oktobra je Gasilska zveza Domžale v dvorani Komunalnega centra Domžale skupaj s sponzorji organizirala 11. dobrodelni gasilski koncert. Izkupiček od prodanih vstopnic se nalaga v poseben sklad za pomoč gasilcem v stiski.

24. oktobra smo mentorji organizirali kostanjev piknik za mladino, ki obiskuje krožek Mladi gasilec. Bilo je prijetno.

16. oktobra so nas obiskali s kolesi mladinci in mentorji iz PGD Črnuče. Ogledali so si naš dom in skupaj z našimi mladinci izvedli vajo spajanje cevi na trojak ter zvijanje cevi.

Bilo pa je tudi resno in žalostno. 26. oktobra smo se v Domžalah poslovili od člana PGD Domžale mesto, 2. novembra pa na Rovah od nekdanjega predsednika Gasilske zveze Domžale, 59-letnega Rajka Novaka. Rajko Novak je bil predsednik zveze med letom 2008 in 2013. Bil je pobudnik in organizator dobrodelnega gasilskega koncerta ter sklada za pomoč gasilcem, ki se znajdejo v stiski. Vsi, ki smo ga poznali in sodelovali z njim, ga bomo imeli v lepem spominu. Vsem žalujočim izrekam iskreno sožalje.

29. oktobra so nas ob 5.32 prebudili pozivniki. Zaradi megle in slabe vidnosti je voznik pri zavijanju v Mlake iz smeri Ljubljane zapeljal preveč levo in zapeljal na prehodevalni pas, v tem trenutku je nasproti pravilno pripeljala voznica, zato je prišlo do čelnega trka. V nesreči je bila ena oseba poškodovana in prepeljana v UKC Ljubljana. Vse udeležence v prometu opozarjam, naj bodo v zimskih mesecih v megli še posebej previdni.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik

Foto: Arhiv PGD Trzin in Tanja Kajfež

Prvo mesto na Mednarodnem festivalu vezenja

Delavnica vezenja, ki deluje pod okriljem Turističnega društva Kanja Trzin, se je začela pred 18 leti.

Glede na bogato veziljsko tradicijo v Trzinu je tedanja predsednica društva Joži Valenčak želela obuditi to lepo dejavnost. V društvo je povabila priznano mojstrico ročnih del Majdo Vavpotič, ki nas je naučila vezenja v rišeljejski tehniki. Njeno mentorstvo smo članice dobro sprejele, se veliko naučile in kmalu začele razstavljati svoje izdelke ter se udeleževati različnih dogodkov v okviru društva. Z izdelki smo promovirale rišeljejsko vezenje in privabile v Trzin ljubiteljice vezenja tudi iz Ljubljane in okolice. Večinoma so udeleženske po osvojenem znanju vezenja rišeljeja odšle, sedanja zasedba pa je že nekaj let stalna.

Po odhodu Majde Vavpetič je njeno mesto prevzela Milena Črv, ki je po izdelkih izstopala od drugih. Milena je še danes naša predana mentorica in vodi naša sredina srečanja v Jefačnikovi domačiji. Iz Trzina se delavnice udeležujemo štiri vezilje: Adi Lovše Mušič, Dunja Špendal, Majda Mušič in Majda Šilar. Iz Ljubljane prihajajo tri vezilje: Vera Florjančič, Joži Vereš in Marta Lovše. Najbolj oddaljeni sta Mari-ka Kolarič iz Velike Žalne in mentorica Milena Črv s Kureščka.

V okviru Turističnega društva Kanja se z veseljem udeležujemo sejma v Trzinu in okoliških krajih, ob dnevu žena razstavimo svoje izdelke v avli Centra Ivana Hribarja in sodelujemo na prireditvah in dogodkih, ki so povezani z društvom. Redno se udeležujemo Mednarodnega festivala vezenja v Velenju.

Ročno delo, kot je vezenje, zahteva čas in potrpljenje. Sprotno popravljamo lastnih napak in nedoslednosti ter iskanje popolnosti ni izguba časa. Ko je izdelek končan, ga z veseljem in ponosom pogledaš. Zato moramo biti pri vezenju vztrajni, dosledni, natančni in pridni. Vezenje nas pomirja, spodbuja fino motoriko in natančnost. Vezenje rišeljeja je lepa umetnost, ki se jo lahko nauči skoraj vsakdo. To umetnost je treba ohraniti in je vredna učenja, truda in potrpežljivosti. Da nam vezenina uspe, je odvisno od našega dobrega počutja, volje in zdravja. Z vezeninami lahko polepšamo življenje sebi in drugim, saj v dom prinašajo lepoto, toplino in domačnost. Podarjena vezenina je dobra izbira, da podarimo nekaj, kar je tradicionalno očarljivo in ne bo nikoli izgubilo svojega sijaja, pa naj mine še toliko let.

Ohranjanje in prikazovanje vezenja kot pomembne kulturne dediščine je cilj tridnevnega Mednarodnega festivala vezenja (21.–23. oktober 2022) ki ga v Velenju organizirajo od leta 2009. Program Festivala vključuje razstavo vezenin, kreativne delavnice vezenja in strokovna predavanja strokovnjakov etnoloških vedenj. Festivala so se udeležile vezilje iz Italije, Hrvaške, Srbije in Slovenije. Tema letošnjega velenjskega festivala so bila vezena naglavna pokrivala, poleg tega pa so bile na ogled tudi domače in tuje unikatne vezenine. Želja organizatorjev je privabiti k sodelovanju čim več ljudi, ki že obvladajo veze-

nje, in take, ki si to znanje želijo pridobiti, med mladimi pa spodbuditi zanimanje za to lepo dejavnost in stare tehnike vezenja povezati s sodobnimi smernicami ter dokazati, da ljudska in sodobna umetnost skupaj lahko ustvarita presežke.

Letos so se festivala poleg mentorice Milene udeležile še Marika, Vera, Majda Mušič in Marta, ki je lepo okrasila stojnico. Na stojnici je bilo največ rišeljejskih vezenin z različnimi vzorci toledo, na vogal je bila postavljena peča, ki jo je naredila Milena. Vezenine in peča so bile že od začetka deležne občudovanja in fotografranja. Strokovna komisija si je pod vodstvom etnologa dr. Bojana Knfice ogledala pokrivala in ocenila, da je med vsemi najlepša Milenina peča, ter ji podelila prvo mesto.

Ob razglasitvi je dr. Knfice visoko dvignil pečo, da so jo lahko videli vsi razstavljalci in obiskovalci festivala, ki so z bučnim ploskanjem nagradili našo nagrajenko. Poleg priznanja za prvo mesto je Milena dobila v dar ljubko skulpturo ptice, druge naše vezilje so dobile priznanja za ustvarjalno sodelovanje. Dr. Knfice je poudaril, da je podeljeno prvo mesto namenjeno izključno delu Milene Črv, vložnemu v vezenje nagrajene peče. Z aplavzom so obiskovalci pozdravili tudi Majdo Mušič, ki se je na modni reviji oblečena v narodno nošo sprehodila in zavrtela po rdeči preprogi.

V sredo, 2. novembra, smo se vezilje zbrale v Jefačnikovi domačiji, da čestitamo naši mentorici Mileni, predsednica društva Dunja ji je v zahvalo podarila rožo. Milena nas je pogostila z okusnim pecivom in domačim likerjem. Ponovno smo pregledale fotografije s festivala in Milena nam je podrobno opisala svoje občutke ob prvem mestu. Povedala je, da rada hodi na vezenje, da

se rada udeležuje prireditvi v okviru društva in ji to priznanje in aplavz na prireditvi veliko pomenita. To je potrditev dolgoletnega dela in truda, ki ga je vložila v vezenje, in bo še naprej po svojih močeh delovala kot mentorica. Na koncu je povedala, da bo priznanje in skulpturo podarila Turističnemu društvu, nagrajena peča pa tudi ostane v društvu z napisom, da jo je ona izdelala.

Vsem trzinskim veziljam prinaša vezenje prijetno druženje, zadovoljstvo in sprostitvev.

Majda Šilar

Foto: Majda Šilar in Zinka Kosmač

Trzinske mažoretke in twirlerice

Trzinske mažoretke in twirlerice v Osnovni šoli Trzin treniramo že osmo leto. Naše vrste je malo zdesetkala epidemija covid 19, a smo čas izkoristile za trening novih trikov in se posvetile tudi treningu twirlinških koreografij.

Kakšna je razlika med mažoretkami in twirlingom? Mažoretke plešejo in korakajo s palico, twirlerji pa zraven izvajajo še gimnastične elemente. Tudi slog plesa je drugačen. Za mažoretke so značilni bolj latino plesni koraki, twirlerji pa poleg gimnastike vključujejo še prvine baleta, jaza in drugih modernih plesnih tehnik.

Vesele smo bile, ko smo lahko ob koncu lanskega šolskega leta po dolgem premoru izvedle tudi nekaj nastopov. Predstavile smo se na sejmu in šolski prireditvi Slovenija, radi te imamo. Zaplesale pa smo tudi na zaključni prireditvi Osnovne šole Trzin.

Ob koncu šolskega leta smo se odpravile na letovanje z mažoretnimi in twirling treningi na morju. V Zambratiji so dekleta uživala v poletnih dogodivščinah in pri sestavljanju novega plesa. Spoznala in spoprijateljila pa so se tudi z mažoretkami iz drugih slovenskih občin.

V letošnjem šolskem letu spet pridno vadimo, in sicer ob torkih v mali telovadnici Osnovne šole Trzin. Za več informacij smo z veseljem na voljo preko e-naslova mazoretniples@gmail.com.

Besedilo in foto: Anita Omerzu Tome, dipl. trenerka plesa

Trzinske mažoretke in twirlerice v sezoni 2021/2022 pred nastopom na prireditvi Slovenija, radi te imamo

Kolesarčki

Otroci in prometna varnost

Sredi oktobra so se tri skupine predšolskih otrok (Sovice, Čmrliji in Ptički) trzinskega vrtca iz enote Palčica udeležile programa Kolesarčki, namenjenega praktičnemu spoznavanju in utrjevanju osnov prometne varnosti. Otroci so med vožnjo s štiriciklji po poligonu v športnem parku pri domači osnovni šoli ob upoštevanju prometnih znakov in signalizacije na zabaven in predvsem poučen način postali čisto pravi udeleženci cestnega prometa. Ob tem jim je prijazna inštruktorica dala veliko koristnih napotkov glede prometne varnosti in strpnosti v prometu. Vsi sodelujoči so se zelo dobro odrezali, doživetja pa je postreglo z novimi dobrodošlimi izkušnjami.

Izvedbo programa so omogočili: Hidritehnik d. o. o., Cestel d. o. o., Republis d. o. o., Telma Trade d. o. o., Design Vertikal d. o. o., Wuerth Trzin Slovenija d. o. o. in Osnovna šola Trzin. Hvala vsem!

Besedilo in foto: Gašper Ogorelec

VABILO

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN IN OSNOVNA ŠOLA TRZIN VABITA VAS. VAŠE DRUŽINSKE ČLANE, PRIJATELJE IN ZNANCE NA 16. TRADICIONALNI DOBRODELNI NOVOLETNI KONCERT

ZAPOJMO IN ZAIGRAJMO SKUPAJ

KONCERT BO V TOREK, 13. 12. 2022, OB 18. URI, V VELIKI TELOVADNICI OSNOVNE ŠOLE TRZIN.

KONCERT BO POVEZOVAL GAŠPER OGORELEC

PREDSTAVILI SE VAM BODO TRZINSKI OTROCI IN KAR NEKAJ OSTALIH GOSTOV S PLESNIMI IN PEVSKIMI NASTOPI.

ZBRANA DENARNA SREDSTVA BODO NAMENJENA DPM TRZIN, KI BO SREDSTVA NAMENILO OTROKOM TRZINA.

ISKRENA HVALA ZA VAŠ OBISK IN PROSTOVOLJNE PRISPEVKE!

Pogovor z Anico Batis

»Nimam občutka, da sem vsestransko dejavna, je pa res, da sem rada z ljudmi«

Prijazna, odprta, zgovorna, skromna. Vse to in še več je ustvarjalna Trzinka Anica Batis, s katero sva kramljali o njenih številnih dejavnostih, življenju v Trzinu in tem, kako s svojim delom vsepovsod pušča pečat.

Anica se je v Trzin priselila v letu 1979, medtem ko je otroštvo in mladost preživela v samem središču glavnega mesta. Odraščala je v družini, kjer je bil zaposlen le oče, mama pa je skrbela za sedem otrok, s katerimi so, kot pravi sama, imeli zelo lepo otroštvo, ki se ga še danes rada spominja. »Za to je imela velike zasluge tudi mamina teta, moja botra, ki nam je veliko pomagala kot šivilja, sama pa sem jo že kot otrok pogosto obiskovala in ji pozneje pomagala pri pospravljanju, nošenju premoga ter jo spremljala na njenih poteh,« dodaja moja sogovornica. »Mislim, da sem zato tudi vzljubila starejše ljudi. Botra mi je namreč nevsiljivo podajala življenjske modrosti in me uvajala v svet ročnih del. Kmalu so bile vse moje moje punčke oblečene v sešite oblekice in grele so jih še nerodno spletene jopice. S tetino pomočjo (starši so se za svojo edino deklico kar malo bali) sem v najstniških letih našla krasno veroučno mladinsko skupino, ki me je s hojo v hribe in čudovitimi zgledi urila v medsebojnih odnosih. S temi prijatelji se zdaj skupaj staramo in se podpiramo v naših tegobah.«

Selitev v Mlake

Anica poudarja, da se je že tedaj, ko je kot otrok še živela v Ljubljani, pogosto vozila mimo Trzina, saj so njeni starši Moravčani, zato so tisti konec pogosto obiskovali, seveda pa so se tja peljali mimo našega kraja. Še danes se spominja, kako je mama omenjala, da so tukaj Mlake. Zanimivo, prav tja se je s svojo družino v letu 1979 tudi preselila. Anica se je življenja v novem okolju hitro navadila, saj je kmalu dognala, da imajo krasne sosede, da živijo v lepem okolju in da jim tu res ne bo hudega.

Pletenje in šivanje

Skupaj z možem sta v novi soseski skrbela za štiri otroke, končevala gradnjo hiše, urejala okolico slednje in hodila na delo. »Toda vedno sem našla še čas za pletenje in oba z možem tudi za šivanje – med igro otrok in pozneje med njihovim učenjem, pa tudi med vožnjami na izlete. Šivala in ustvarjala sem delno iz potrebe, ker so bila domača oblačila pač cenejša in izbira ni bila takšna kakor danes, delno pa iz veselja oziroma za sprostitev. Kadar mi kaj ni bilo prav, se je mož pogosto obregnil vame, češ, 'a nimaš nič za štrikat' ...«

Vadba

Med pogovorom sem večkrat poudarila, da je bila Anica res od nekdanj vsestransko dejavna, čemur pa sama nerada prikimava. Pravi, da je predvsem rada v družbi ljudi, da je pa res rada dejavna. Kmalu je začela obiskovati še ure vadbe, za katere pravi, da jih je že tedaj vodila »požrtvovalna in vedno energije polna Lilijana Smrekar, ure pa so potekale v sedanjih prostorih KUD-a, ki so tedaj služili kot prostori šolske telovadnice.«

Sodelovanje s Karitas

Ker so njeni otroci odraščali, se je večala tudi njihova samostojnost, četudi so občasno še potrebovali kakšen prevoz. A ker se ji je zato sprostilo nekaj več časa, se je Anica odločila, da svojo energijo poleg dela in družine vložijo še v kakšen nov projekt. V letu 1991 je tedanji trzinski župnik Jože Tomšič oznanil, da bi župnijska Karitas rada pomagala beguncem, ki so se z območja nekdanje Jugoslavije zatekli tudi v Trzin. »Pridružila sem se in moje sodelovanje s Karitas poteka še danes. Pri delu z ljudmi me vedno spremljajo tetine besede, da sočlo-

veku vedno lahko nekaj daš, če drugega ne, pa vsaj prijazno besedo ali zgolj nasmeh.« Delo v Karitas poteka tako, da prosilcem običajno ponudijo enkratno pomoč, nato pa jih glede na položaj usmerijo v druge ustanove, kjer si pravno uredijo svoj status in dobijo občasno ali redno pomoč. »Seveda jim pomagamo tudi s hrano in občasno pri plačilu položnic s sredstvi, ki nam jih zaupajo darovalci. Del naše dejavnosti sofinancira občina. Od vsega začetka delovanja pa je velik del naše pozornosti namenjen starejšim v našem kraju. Z odprtjem doma za starejše občane oziroma Doma počitka smo v občasne obiske in obdaritve vključili tudi stanovalce doma, naše občane, ki so v domovih v Mengšu in Domžalah, pa obiskujemo že od vsega začetka.«

Vsestranska pomoč

Čeprav moja sogovornica to večkrat omeni, je vsakomur brez dodatnega poudarka jasno, da Anica uživa v družbi starejših, da z veseljem posluša njihove zgodbe, četudi se te ponavljajo. Uživala je tudi v številnih tečajih, ki so potekali v okviru Centra aktivnosti Doma počitka, saj je tudi tedaj, pa čeprav na hitro, lahko poklepotala s stanovalci in varovanci doma. Ti so veseli vsake pozornosti, majhne ali velike. Ta srečanja pa so zdaj, ko so dejavnosti po večini preseljene v Dom zaščite in reševanja, žal redkejše. »Rada pomagam tudi v okviru župnije, saj je potrebnih veliko pridnih rok, da je cerkev lepo urejena in obredi potekajo priložnostim primerno.«

Anica pravi, da pa ji je bilo vse to omogočeno, ker jo mož od nekaj podpira. Če doma ni podpore, je takšno delovanje oteženo, saj v njem ni tistega pristnega veselja. Ko bi vsak posameznik določen odstotek svojega časa namenil sokrajanom in se v ta namen morda odrekel nekaj minutam televizijske nadaljevanke ali morda rumenega tiska, bi bil svet takoj lepši. Vsak prispevek šteje ...

Kvačkani občinski grb

Seveda pa ne moremo mimo ključnega trenutka v kvačkanju, ki ga je soustvarjala tudi Anica in ki je pomemben za celotno občino. »Da rada ustvarjam iz volne, je vedela tudi moja prijateljica, ki me je poklicala in povedala, da pripravljajo projekt kvačkanja grbov vseh slovenskih občin in da se za kvačkanje trzinskega grba še vedno lahko prijavim. Pa sem se, čeprav nisem vedela, kakšen grb bom morala narediti. Vso zadevo si je zamislila, jo vodila, koordinirala in tudi odlično izpeljala Jadranka Smiljič, ki se je v Guinnessovo knjigo rekordov skupaj z Anico Kac vpisala z najdaljšim nepretrganim kvačkanjem (28 ur in 5 minut).« Rekorderka si je tedaj zamislila nov rekord, ki je bil sledljiv tudi na družbenem omrežju Facebook, Slovenija kvačka. Ko se je Anica naučila nove tehnike (c2c – iz kota v kot), s katero naj bi bil grb ustvarjen, je prejela tudi shemo grba in jo v potrditev poslala na občino. Nato so vsi prijavljeni prejeli volno, v sredini septembra lani pa so začeli kvačkati. Grb naj bi bil dokončan do konca decembra istega leta.

Občina Trzin je kvačkan grb odkupila in pomagala delno pokriti stroške projekta Slovenija kvačka, s katerim so se slovenske kvačkarice in en kvačkar v starosti od 20 do 76 let vpisali v Guinnessovo knjigo rekordov – skvačkali so 212 grbov slovenskih občin.

»Veselo, a s kančkom bojazni sem začela kvačkati in kmalu ugotovila, da bo grb res velik, 120 x 140 centimetrov. Kvačkanje trzinskega grba je bilo kar zahtevno, saj je stvaritev zahtevala pogosto menjavo barvnih odtenkov, pri čemer so se nitke vseskozi prepletale, kar je povzročilo kar nekaj popraviljanja in včasih tudi slabe volje. Po približno 130 urah dela pa je bil izdelek narejen. A le prednja stran, saj sem potem potrebovala še nekaj časa za obdelavo zadnje strani grba.« Treba je bilo, denimo, všiti vse nitke, ki so ostale od menjave barv. Kljub napornemu delu pa so bili vsi grbi oddani pravočasno,

do predpisanega roka. Voditeljica je vse grbe ocenila, jih poslikala in pripravila za predvidene razstave po regijah. Ker pa so bili grbi tako zelo veliki, do omenjenih razstav ni prišlo. Grbe so zato pripravili za predajo občinam. Namen je bil, da jih občine odkupijo in tako delno pokrijejo stroške projekta. Občina Trzin se je odzvala takoj, žal pa ni bilo povsod tako. Kvačkarice in en kvačkar v starosti od 20 do 76 let pa so se z največjim slovenskim kvačkarskim izzivom – z več kot 1000 kvačkanimi izdelki v tehniki c2c – vseeno vpisali v Guinnessovo knjigo rekordov, saj so skvačkali vseh 212 grbov slovenskih občin. Na koncu je grbe odkupilo 169 županov in županov, da zdaj krasijo občinske stavbe. Aničin stvaritev si tako lahko vsakdo ogleda v prostorih Občine Trzin, saj od končanja projekta in osvojenega rekorda krasí te prostore. »Med kvačkanjem se je stkalo kar nekaj prijateljstev, izmenjava zamisli, načrtov in napotkov pa med nami poteka še danes.«

Več o projektu Slovenija kvačka si lahko preberete na spletni strani www.ustvarjalnosrce.si.

Čas z družino

Anica svoj čas zelo rada preživlja tudi z družino. Ker so otroci že odrasli, še toliko bolj ceni obiske tako otrok kakor vnukov. Ker je življenjski ritem danes drugačen, se morda ne videvajo vsak dan, nekajkrat na leto se pa vseeno zbere razširjena družina, s katero ustvarjajo nove spomine. »V mojih mislih in molitvah so vsi vedno z menoj,« dodaja.

Glasba

Poleg ročnih del ne smemo pozabiti na glasbo, ki je Anici zelo ljuba. Nekdaj je pela v šolskem in potem v cerkvenem zboru, igrala je tudi kitaro. A kot pravi, so prsti postali okorni, glas se je nekam izgubil, ušesa pa še vedno rada slišijo dobro glasbo. »Z abonmajem koncertne glasbe potešim željo po klasični glasbi, dobre popevke in domačo glasbo pa si zavrtim kar doma – tudi ob pletenju, kvačkanju ali reševanju križank. Pravim dobro glasbo, ker sem zelo izbirčna. V glasbi moram namreč čutiti moč ustvarjanja – glasbe, besedila ali izvajalca. To je tisto, kar napolni mojo dušo.«

Telovadba in folklor

Še vedno je zelo predana gibanju. Z možem vsak dan začneta z jutranjo telovadbo, ki poteka v trzinskem športnem parku. Tam se člani Šole zdravja dodobra razgibajo in polni energije začnejo nov dan. Sogovornica pravi, da ob sobotah radi še malce poklepetajo, spijsko skodelico čaja ali kave, potem pa veselo zakorakajo v nov dan. »Z možem svoje nekdanje gorske pohode počasi spreminjava v hribovske pohode, kamor se v prijetni družbi odpraviva vsako sredo. Večdnevna kolesarjenja sva danes skrčila na kolesarjenje po bližnjih manj prometnih poteh, pomembna pa je tudi vsakodnevna hoja po gozdu ali polju. Rada imam tudi pilates, ki poteka v okviru Centra aktivnosti.« Pozabiti ne smemo niti na trzinsko folklorno skupino, člana katere sta z možem že od ustanovitve. Med pandemijo so bila srečanja sicer nemogoča, zdaj pa se folklorni ritem počasi vrača v ustaljene tirnice, kar Anico še posebej veseli, saj pravi, da bodo spet lahko razveseljevali s svojo plesno umetnostjo.

Trzin ljudem, ki si želijo dodatnih dejavnosti, vsekakor ponuja številne možnosti. Kdor ima željo, bo vsekakor našel nekaj zase, krasen dokaz za to je prav moja sogovornica, ki je že vsa leta, odkar biva v Mlakah, dejavna na različnih področjih, kljub mnogim uspehom in dosežkom pa ostaja neverjetno skromna.

»Želim si, da bi v tem našem majhnem kraju ohranili navado, da se pozdravljamo in da s to preprosto gesto drug drugemu polepšamo dan. Potrudimo se za to!«

Barbara Kopač
Foto: Osebni arhiv

Kjer ideje dobijo podobo

Trzin ima vrsto zanimivih podjetnikov, ki so Trzinci po rodu, a včasih našo pozornost pritegne tudi katero od podjetij, ki so trzinsko podjetniško okolje popestrila pred kratkim. Ob Mengeški cesti lahko prebivalci in mimovozeči že nekaj časa opažamo napis Printech in ob njem promocijsko tablo s ponudbo »party« balonov, polnjenih s helijem. Pred poletjem smo jih prvič obiskali prav zaradi privlačnih balonskih dekoracij, a izkazalo se je, da sta njihov glavni posel pravzaprav digitalni tisk in ponudba promocijskih izdelkov in poslovnih daril. Poleg tega so se lotili zanimivega okoljskega projekta s humanitarno noto in smelim ciljem: Slovenijo v petih letih očistiti plastenk in jih nadomestiti s trajnostnimi stekleničkami za vodo. Poimenovali so jih GlassyClassy.eco. O vsem naštetem smo se pogovarjali z Andrejem Denišo, diplomiranim inženirjem grafične tehnologije.

Podjetje Printech ste ustanovili pred osmimi leti in ga ob selitvi pred šestimi leti prenesli v Trzin. Slogan vašega podjetja je »Kjer ideje dobijo podobo«. Zakaj?

Naša glavna panoga je digitalni tisk na vse vrste izdelkov: od promocijskih izdelkov (kemični svinčniki, vžigalniki, bidoni, steklenke, planerji, tekstil in podobno) do najrazličnejših industrijskih produktov (razna ohišja, zamaški, polizdelki in podobno). V ponudbo v prihajajočih dneh dodajamo še tisk plakatov, brošur, katalogov ... Naša prednost je, da ob tem ponujamo tudi svetovanje in grafično oblikovanje za tisk na tiskovine, tako da naročniki dobijo res celovito ponudbo.

Omenili ste tisk, vendar imate v vaši ponudbi tudi promocijska darila. Če se ne motim, je na vaši spletni strani mogoče izbirati kar med 4500 izdelki! Drži?

Res je, na naši spletni strani www.printech.si pod zavihkom »Promocijska darila« imamo več kot 4.500 izdelkov za promocijo in poslovna darila, kar pomeni, da lahko vsak posameznik ali podjetje najde primeren izdelek za svoje potrebe. Pri tem naj poudarim, da imamo evropske dobavitelje, kar nam zagotavlja hitro dobavo.

Zanimivo! To je zagotovo dobra novica za vse tiste, ki se projekta novoletnih daril lotijo prepozno, potem pa trepetajo, ali bo zabojnik iz Kitajske pravočasno prispel do Slovenije. Je konec novembra še dovolj časa za naročanje novoletnih daril ali za dotisk koledarjev?

Seveda! Kot sem že omenil, imajo naši dobavitelji v Evropski uniji stalno zalogo promocijskih artiklov. Dobava naročenega traja največ en teden, vključno z dotiskom. Po navadi je celo nekaj dni pred božičem še dovolj časa za zamudnike!

Je kakšen izdelek, ki bi ga poudarili kot posebno zahtevnega za tiskanje, pa ste tudi tam delo zanesljivo opravili?

Najbolj zahteven je tisk na steklo, saj gre za hladni digitalni tisk, kar je izredno kompleksna tehnologija, s katero omogočimo, da stekla ne poškodujemo in obenem zagotovimo trpežnost potiska. Potrebovali smo kar nekaj let, da smo razvili ustrezne komponente, ki nam omogočajo obstojen tisk na steklene površine. To je le eden izmed takih primerov, sicer pa z vsako stranko tudi za druge izdelke poskušamo poiskati najoptimalnejšo rešitev za potisk njihovega izdelka.

Pravite, da vas odlikujejo hitrost, drznost in ustvarjalnost. Zdi se, da ste te svoje lastnosti združili v enem bolj odmevnih okoljskih projektov z imenom GlassyClassy.eco. Za kaj gre in od kod pravzaprav zamisel?

V Rotary klubu Slovenija smo junija lani predstavili steklenko GlassyClassy.eco s ciljem, da Slovenija v petih letih postane prva država na svetu brez uporabe plastenk za enkratno uporabo, in s tem okoljsko ozavestimo tudi naše znančce.

Kje stekleničko izdelujejo in kakšne možnosti ponuja? Omogočate tudi možnost personalizirane stekleničke in tisk najrazličnejših znakov. Opazila sem na primer steklenice z vilinskim krogom in simbolom Kaler Adali za srečo.

Steklenka GlassyClassy.eco je izdelana v Steklarni Hrastnik v Sloveniji iz enega najčistejših stekel na svetu. Kot sem že omenil, nam digitalni tisk na steklo zdaj ponuja nešteto možnosti. Steklenke lahko opremimo z logotipom naročnika, in kar je še bolj zanimivo: vsaka steklenička je lahko unikatna, saj jo personaliziramo z imenom in priimkom.

Prisotni ste v Rotary Slovenija, sodelovali ste pri Slovenski olimpijski ekipi in se predstavili, menda z velikim uspehom, tudi na Expu 2020 v Dubaju. Kje lahko vašo steklenico kupijo Trzinci?

Steklenka GlassyClassy.eco je povsod sprejeta z odprtimi rokami, saj poleg ozaveščanja od vsake prodane steklenke namenimo en evro v dobrodelne namene. Predstavili smo jo na EXPO Dubaj 2020 in jo v sodelovanju z družbo Petrol d. d. in Olimpijskim komitejem Slovenije prodajajo tudi na Petrolovih bencinskih črpalkah in v Petrolovi spletni trgovini e-shop. Steklenko lahko Trzinci naročijo na spletni strani www.glassyclassy.eco ali jo preprosto kupijo na Petrolu. Cena je 11,99 evra.

Kako se kot podjetnik in posameznik počutite v Trzinu?

V Trzin smo se iz Ljubljane preselili pred šestimi leti. Tukaj smo kupili hišo, ker je vse blizu, tako Ljubljana kot Domžale in Kamnik. Podjetje Printech d. o. o. smo »prinesli« s seboj v Trzin in tukajšnji podjetniki so nas sprejeli odprtih rok, z nekaterimi smo se povezali in lepo sodelujemo.

Naj še povem, da je promocijska tabla za balone, ki jo imamo ob Mengeški cesti, bolj popestritev naše ponudbe, s katero smo hoteli malo razvedriti Trzince in okoliške prebivalce, da svoje zabave naredijo bolj zabavne. Lep balonski aranžma nariše nasmeh na obraz in ljudje pravijo, da so pogrešali nekaj takega na tem koncu. To je tisto, kar šteje: da so stranke zadovoljne, da nas s svojim mnenjem naredijo še boljše in prepoznavnejše. Tako je tudi naš trud poplačan.

Vse stranke so dobrodošle v Printechu v Trzinu, kjer jim ponujamo rešitve za še tako nemogoče ideje. Zagotavljam, da se od nas ljudje odpravijo polni energije in zanosa za svoje nadaljnje delo ali pa zabavo.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Imaš inovativno idejo? Prikluči se projektu PONI LUR in jo uresniči!

Projekt ti ponuja:

- 4 mesečno redno zaposlitev
- podjetniška usposabljanja
- mentorstvo in pomoč pri razvoju ideje
- možnost individualnih izobraževanj

Razpis najdeš na www.rralur.si.
Prijavi se do 5. decembra 2022.

RRA LUR

Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije
Tehnološki park 19, Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI
RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

Naložbo financirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Lahkotnejše čtivo za november

Pri današnjem hitrem ritmu je božič tako rekoč že pred vrati, a da ne bi pretiravali in že posegli po božično obarvanem gradivu, si prej postrezimo z nekaterimi knjižnimi novostmi, ki so letošnjo jesen ozaljšale knjižne police Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin.

Da bi v adventni čas zaplavali bolj sproščeni in umirjeni, je tokrat izbrano malce lahkotnejše čtivo, kar pa ne pomeni, da ni vznemirljivo, polno ugank in presenetljivih zapletov. Lahkotnejše na eni, a hkrati še bolj privlačno na drugi strani.

Javier Castillo – SNEŽNA DEKLICA

Pisec španskih korenin je slovenske bralce osvojil že s svojimi prejšnjimi deli, med drugim tudi z delom *Vse, kar se je zgodilo z Mirando Huff*, v katerem se je izkazal za pretanjenega pisca z izrednim smislom za ustvarjanje vznemirljivih scenarijev. Tudi v tem delu nas ne razočara. *Snežna deklica* nas popelje v enega največjih praznikov na ameriških tleh, zahvalni dan. Puran, sladice, parade, New York izžareva praznično razpoloženje. Triletnica s svojimi starši uživa v praznični paradi. Potem nenadoma izgine. Množica se vije skozi mestno središče, zabava se nadaljuje, nihče se ne zaveda, da se je pravkar zgodil zločin. Po letih neutrudnega iskanja pogrešanega dekletca se vendarle zgodi premik. Kaj pomenijo znaki, ki jih prejmejo obupani starši? Če vas zanima, kam vodijo sledi, se z avtorjem podajte na lov za izgubljenim dekletcem.

Jennifer Bohnet – BRETONSKA ZGODBA

Bretanja, dih jemajoča dežela, lahko ponudi marsikaj, tudi mladenci, ki tam preživlja svoje otroštvo in del mladosti, dokler njenega idiličnega življenja ne prekine ločitev staršev, kar prinese spremembo življenjskega sloga, okolja in nasploh ritma, ki ga je najstnica vajena. Dogodek sam po sebi ni edinstven prelom, saj je ločitev dandanes že dostikrat del vsakdana. A bralca avtorica s stopnjevanim in izredno ritmičnim slogom pisanja pritegne, hkrati pa mu tudi ločitev, ki kot dogodek morda res ne izstopa, hitro vzbudi zanimanje. Pisateljica v izbranem delu vseskozi skrbi, da noben dogodek ni popisan duhamorno, da niti najmanjša podrobnost ni monotona ali dolgočasna, bralcu pa ves čas ponuja podroben vpogled pod površje zgodbe, ki na videz ponuja zgolj spremembo življenjskega sloga. Šele pozneje spoznamo, kako globoko segajo posledice te 'preproste' spremembe.

Jonas Jonasson – MAŠČEVANJE JE SLADKO

Jonas Jonasson je poznan tako rekoč vsakomur, ki vsaj občasno zaide v prostore knjižnice, prelista kakšen knjižni katalog ali pa si mimogrede ogleda knjižno izložbo. Zgodba o simpatičnem stoletniku, ki je v preteklosti že vsaj dvakrat zlezal skozi okno in izginil, je marsikoga nasmejala do solz, prav tako film, posnet po knjižni uspešnici, ki danes velja za najuspešnejši švedski film v zgodovini. Švedski pisatelj se je podpisal tudi pod druga briljantna dela – naj omenim le *Analfabetko* in *Morilca, ki je hotel v nebesa* – ta so prav tako požela mednarodni uspeh.

V tokratnem delu glavni protagonist vnovič zganja norčije, za katere mora pozneje plačati ceno. Kot izvira iz naslova, je osnovno vodilo zgodbe maščevanje. Kaj privede do njega, kaj sta njegov povod in razvoj, nam pisec razkrije v slikovito in napeto izrisani zgodbi, v kateri smo priča številnim zapletom, razpletom, prepletom in številnim drugim -pletom, ki jih drugega za drugim lahko tako domiselno in barvito navaja Jonasson.

Lauren K. Denton – IZBRANEC

Lauren Denton je avtorica, katere zgodbe so pogosto prepletene z življenjskimi nauki, opredeljene s prepletom različnih generacij. Zaradi izredno spretnega vrtenja peresa se bralci zlahka poglobimo v čustvene zapise, tankočutno zabeležene zgodbe in tiste skrivnosti, ki jih zaradi privlačnega pisateljskega sloga želimo čim prej razrešiti.

V *Izbranču* sledimo zgodbi, ki se vije v prihodnosti, hkrati pa se za njeno graditev vseskozi vrača v preteklost. Kaj je tisto, kar je najboljši prijatelj vselej povezovalo, zdaj pa je to tudi edina stvar, ki jih lahko loči? Tudi najbolj idilične zgodbe skrivajo temne skrivnosti, najbolj trdni zakoni imajo lahko silno trhle temelje. Bralcu v premislek, kako lahko najmogočnejša ljubezen včasih ni dovolj, da bi ohranili popolnost.

Lela B. Njatin – SAMSKI BLOK

Pisateljica in vizualna umetnica, ki jo zaznamuje edinstven slog življenja, pisanja, ustvarjanja.

Ko sem sama spoznala Lelo pred nekaj leti, mi je takoj padla v oči njena skromnost. V pogovoru je ponižno omenila, da je umetnica, kar pa ne drži, saj je vsestranska ustvarjalka, ki s svojimi deli očara. Tudi *Samski blok* je takšen primer – preplet resničnosti in fikcije, zasnovan na dejanskih dogodkih z dodanimi domišljajskimi olepšavami. Dogajanje je postavljeno v Kočevje – resnično mesto z nekaterimi izmišljenimi liki, ki premorejo lastnosti resničnih oseb. Dve dami, dve različni življenji, dve različni ozadji, ena skupna točka – želja po osmišljanju, pripadnosti, skupnosti. Izreden in še kako resničen opis življenja marsikatere ženske nekoč, danes, najbrž tudi v prihodnosti, ter njeno stalno iskanje povezanosti.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Bralna značka za odrasle

Pohodniki Društva upokojencev Žerjavčki Trzin smo se meglenega oktobrskega torkovega jutra namenili obiskati domačo knjižnico.

V oktobru se je znova začela bralna značka za odrasle Okusimo besedo, ki jo izvajajo vse enote Knjižnice Domžale, tudi Knjižnica Tina Orta Trzin. Knjižničarka Zdenka Kopač nam je razložila, da bralna značka traja vse do konca aprila prihodnje leto in da je v okviru projekta treba prebrati šest knjig. Seznam 71 knjig obsega domačo in tujo prozo, poezijo in strokovno gradivo. Kartonček, ki ga je treba izpolniti, obsega seznam, avtorja in naslov knjige – ni pa treba pisati obnove knjig. Kartonček je treba vrniti v knjižnico do konca aprila.

V maju za konec projekta v Knjižnici Domžale pripravijo prireditev s podelitvijo knjižne nagrade in priznanjem. Knjige v okviru bralne značke so zbrane na posebnih policah in lepo označene. Vsak bralec pa mora v knjižnici imeti tudi svojo člansko izkaznico.

Knjižne enote domžalske knjižnice se ob koncu projekta med seboj primerjajo. Mengeš nas vsako leto vedno prehitijo za nekaj bralcev, čeprav v Trzinu zelo veliko občanov bere, le v projekt se ne vključijo. Sprašujem se, ali zanj ne vedo.

Torej če se boste v projekt bralne značke letos vključili tudi vi, ki berete te vrstice, bo bralna zmagala lahko naša.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

Raziskovalni tabor v Fiesi

Letos je bil na naši šoli prvič organiziran raziskovalni tabor, namenjen izdelavi raziskovalnih nalog. Na taboru sva s Pino predstavili svojo nalogo, s katero sva se uvrstili na državno srečanje mladih raziskovalcev. Tako so udeleženci dobili vpogled v celotno delo, ki jih čaka ob njihovem raziskovanju.

Tabor je bil namenjen začetku izdelave raziskovalnih nalog, saj so bile učiteljice mentorice ves čas učencem na voljo za navodila, vprašanja in nasvete. Cilj je bil, da bomo učenci po koncu tabora prišli domov z že narejenimi osnovami svojih nalog. Udeležili smo se ga lahko vsi učenci od petega do devetega razreda.

Po prihodu v dom v Fiesi smo pojedli malico in razpakirali. Nato smo peš krenili proti cerkvi svetega Jurija. Tam smo občudovali prostran razgled nad obmorskim mestom Piran. Nebo je bilo sončno in skoraj brez oblaka, zato je naš pogled lahko segal vse do Italije. Še preden smo se vrnili v dom na kosilo, so nam učiteljice predstavile urnik našega konca tedna.

Vsak dan smo dopoldne in popoldne uživali v delu na plaži. Ker je bila voda zmerno topla, se nas je nekaj najpogumnejših in najdrznejših učencev in učiteljic upalo zaplavati v morje.

Po večerji smo učenci pripravili zabavni večer, igrali smo se zabavne igre ter poskusili razvozlati kakšen ekstravaganten izziv. Od vsega tega in odlične hrane, ki so nam jo pripravile kuharice v domu ter smo jo zmazali do zadnjega grizljaja, smo imeli toliko energije, da smo komaj zaspali.

Seveda smo se poleg užitkov posvečali predvsem svojim raziskovalnim nalogam. Na taboru smo se naučili izdelave raziskovalne naloge vse od izbora teme, zastavljanja hipotez, izdelave anketnega vprašalnika ... do navajanja literature, zaključevanja naloge in predstavitve naloge pred komisijo.

Za začetek smo poiskali aktualno problematiko in se na njenem področju odločili za ožjo temo svoje raziskovalne naloge. O svoji zamisli smo se nato pogovorili z mentoricami in se lotili izdelave načrta za raziskovanje. Tako smo se predano lotili začetkov raziskovanja. Zastavili smo predvidevanja – hipoteze, ki jih bomo v nadaljnjem razisko-

vanju potrdili ali ovrgli. Nato pa smo zagrizli še v izdelavo anketnega vprašalnika.

Raziskovalni tabor je bil za vse res nepozabna izkušnja. Poleg tega, da smo se zabavali in veliko naredili pri naših raziskovalnih nalogah, smo se tudi bolje spoznali z učenci drugih razredov naše šole in sklenili nova prijateljstva. Spomini na ta tabor bodo zagotovo še dolgo ostali v naših mislih, saj smo bili v Fiesi deležni čudovitih »morsko-učenjaških« trenutkov. Res je bilo super in vsi se že veselimo nadaljnjega dela.

Hvala učiteljicam mentoricam za odlično organizacijo in vso pomoč!

Pina Pernuš in Ula Supej, 9.a
Foto: Arhiv OŠ Trzin

31. pohod po poteh vojne za Slovenijo

Domžalski veterani vsako leto izvedemo pohod v spomin na leto 1991, ko je naša država postala neodvisna in samostojna.

Tokrat smo se zbrali na območju gradu Krumperk, pri Jamarskem domu, kamor smo naslednji dan po trzinski bitki prepeljali tam zaplenjene oklepne transporterje. Tam smo jih najprej skrili, nato pa jim spremenili oznake in jih prelevili v mehanizacijo TO. Pridružili so se

nam tudi veterani iz Grosuplja, Ribnice, Litije, z Vrhnike in iz Ljubljane. Pot nas je vodila skozi Babjo jamo. Na lep jesenski dan smo se odpravili proti Dobovljam, kjer smo imeli prvi počitek, in se zatem na Oklem poklonili spomenu na 72 padlih borcev Kamniško-zasavskega odreda. Ustavili smo se na Taboru, kjer je cerkev z obzidjem iz časov turških vpadov v našo deželo. Iz tistih časov je tudi znameniti krumperški vitez Adam Ravbar, ki je pri Sisku nazaj čez reko Kolpo pognal mnogo številnejšo skupino bojevnikov pod zastavo turškega polmeseca. Ob gradu Krumperk smo si ogledali nekaj jahalnih konj lipicancev, ki so v lasti Konjeniškega kluba Krumperk in so se brezskrbno pasli v okolici gradu. Na žalost se s samim gradom ne dogaja nič presenetljivega, saj je v zasebni lasti, vendar z zelo malo zemljišča okrog, tako da se lastniku ne

izide njegova prenova. Pohod smo ob malici in prijetnem druženju končali ob Jamarskem domu.

Besedilo in foto: Janez Gregorič

Postanek ob gradu Krumperk

Pohod po štirih občinah

Tudi letos smo se člani Društva upokojencev Žerjavčki Trzin udeležili Jesenskega pohoda Turističnega društva Vodice oziroma pri nas imenovanega pohoda po štirih občinah (Trzin, Ljubljana, Vodice in Mengeš). Ta pohod je bil navadno zadnjo soboto v oktobru, ker pa so tedaj krompirjeve počitnice, je bil pohod letos prestavljen na eno soboto prej, 22. oktobra 2022. Za ta dan je bilo napovedano deževno vreme in morda je bilo tudi zaradi tega nekoliko manj udeležencev.

Pohod je dolg približno 22 kilometrov, pot vodi iz Trzina skozi vas Rašica do Sel pri Vodica in Mengeško kočjo in nazaj do Trzina.

Pred Osnovno šolo Trzin smo se v turobnem jutru zbrali štirje pohodniki. Z urnimi koraki smo prečkali Mlake, odšli mimo Športnega parka in mimo Gvajška do vasi Rašica in naprej do Sela pri Vodica. Med potjo sta nam Tomaž in Zinka Kralj sporočila, da sta prepozno izvedela za spremembo dneva pohoda in da bosta na pohod gotovo odšla dan pozneje. Pri koči Športno skakalnega društva Vodice so nas pogostili z grozdnim čajem in kranjsko klobaso ter obljubili, da bodo tudi naslednji dan pričakali pohodnika, ki se nista mogla udeležiti pohoda tega dne. Darja in Lojze Kosec, gonilni sili Turističnega društva Vodice, sta letos za našo pohodnico Milico Erčulj pripravila presenečenje. Za opravljenih deset pohodov namreč vsak udeleženec prejme majhen pokal Turističnega društva Vodice.

Pot smo nadaljevali po obrobju Šinkovega Turna in ozkih gozdnih stezah do Mengeške kočje. Med potjo nas je dohitel še Andrej, tako se je naša četica okrepila. Začeli pa smo srečevati pohodnike, ki so hodili iz nasprotne smeri. Na Mengeško kočjo smo prispeli okoli poldneva, tam sta se

nam prilegla topel čaj in krof. Po krajšem počitku sta se dva pohodnika v Trzin odpravila peš, druge tri pa so se domov odpeljale.

Na poti je nekajkrat porosilo, vendar pohodnikov to ni motilo in za prijetno druženje so letos poskrbeli: Milica, Saška, Marjeta, Andrej in Zoran.

Besedilo in foto: Zoran Rink

Planinsko društvo Onger

Mlinarice med Kotom in Vratu

Izlet v organizaciji vodniških odsekov Planinskega društva Kamnik in Planinskega društva Onger 23. oktobra 2022

Po res zelo dolgem času smo bili konec oktobra trzinski planinci vnovič dejavni! Udeležili smo se zahtevnejše ture po deloma brezpotnem grebenu med triglavskima dolinama Kot in Vrata. Za naše razmere smo bili tokrat v precej številnejši družbi ter ob odličnem vodenju in organizaciji vodnikov iz obeh planinskih društev. Med skoraj trideseterico planincev je prišla »pravljíčna« sedmerica prek domačega društva. Dobre namene za osvojitve Jalovca sta nam konec poletja pregnala vročina in slabo vreme; letošnji oktober pa je bil za obisk gora preprosto predober, da bi se lahko tudi v tretje ponovilo kaj takega. In smo šli!

Zborno mesto na parkirišču Osnovne šole Trzin in čas za odhod sta nam na volilno nedeljo omogočila, da smo bili planinci med prvimi volivci, kar pa se je bolj kot nam poznalo še precej zaspanim članom volilnega odbora. Kot bi mignil, smo bili na novo asfaltirani cesti, ki vodi v Vrata pri Turkovem rovtu, kjer smo pustili jeklene konjičke. Na Požgano Mlinarico (1868 m) sta nas čakala poltretja ura hoda in nekaj manj kot kilometer višinske razlike, se je pa na vrhu vse skupaj šele dobro družilo. Vse do vrha smo sledili »poti PP« oziroma Planica-Pokljuka, ki je sicer rezervirana le za zelo izkušene planince (več o njej na <http://pp.slo-alp.com/>). Prehodili smo bukov gozd in strma melišča pod iztekom krnice Za Cmirom, z dolgo prečko v levo pa skozi ruševje dosegli vrh prve od obeh Mlinaric. Nato se je začelo poplesavanje po izpostavljenem grebenu in v ruševju izkrčeni potki, ki je ravno toliko nad gozdno mejo, da je od tam odličen razgled. Višje gore južno od nas so ves dan zadrževale oblačne gmote, medtem ko so bile severno ležeče Karavanke večino dne v soncu. Na izpostavljenih mestih je bilo pač treba z(a)grabiti bika za roge (beri: močne veje), da je bilo prečkavanje varno tudi na bolj izpostavljenih mestih. Po dobri uri smo prisopihali na Rušnato Mlinarico (1777 m; severozahodna pod njo, je najnižja od Mlinaric – Vratarska, 1588 m) in nadaljevali strmeje navzdol; prav zadnji spust, kjer je visela stara, neuporabna aluminijasta žica, je bil najbolj zahteven, nato pa – grebenska poezija!

Bolj ali manj ves čas sledljiva lovska pot med vršiči (Požar, Lengarjeva glava, Predelov vrh, Črna gora in Pri Turnih) in vmesnimi sedli (Nizka dolina, Kravja dolina), sprva v temnozelenem ruševju, nato med rumenimi macesni in vse bolj v rjavem bukovem gozdu s sem ter tja tudi kakšno smreko in jelko. Kot je na enem od družbenih omrežij zapisala ena od udeleženk – »grebenčkanje« oziroma tura, ko si na koncu vesel, da je konec, in si hkrati želiš še več takih. Osamljen greben, ki ga kar noče biti konec, ko se previdno samo s pomočjo rušja in skale spuščáš v luknje, se na enak način vzpenjaš na naslednji vrh in si vsakič znova navdušen. Trzinci smo se ves čas dobro držali oziroma nismo bili »špilferderberji«, morda odvečen je bil le zadnji, 500 metrski spust na Kosmačev prevál, kjer smo dosegli cesto Mojstrana–Radovna. Ko smo se že v mraku vrnili na izhodišče po jeklene konjičke, je tam že rosilo. Če je genialni Dunajčan Franz Schubert najbolj čislal *Lepo mlinarico*, tako je naslov njegovega najbolj priljubljenega samospava (enega od njegovih šeststotih), pa smo bili mi tokrat zadovoljni tudi z dvema Mlinaricama – Požgano in Rušnato ...

Pod Rušnato mlinarico – v ozadju večji del grebena med Vratu (levo) in Kotom.

Na vrhu Rušnate Mlinarice, zadaj Požgana; pot je precej zračna, a ves čas lepo sledljiva, ruševje pa zagotavlja čvrst in zanesljiv oprijem.

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Korakamo proti zmagi

Tokratno poročilo o dogajanju na štiriinšestdesetih črno-belih poljih pišem z velikim veseljem, saj lahko sporočim odlične rezultate naših šahistov v tekmovanju osrednjeslovenske šahovske lige.

V minulem mesecu ste lahko izvedeli, kaj se je dogajalo v prvih dveh krogih, zdaj pa je odigranih že sedem krogov in pogled na turnirsko lestvico je še lepši. Ker sta do konca ostala le še dva kroga, optimistično pričakujemo končni razplet in nov uspeh ekipe ŠK Trzin Buscotrade.

Najprej si oglejmo vse dosežene rezultate po krogih za obe naši ekipi (naše drugo moštvo nastopa v istem tekmovanju z imenom sponzorja Pekos pub):

3. krog:	ŠK Komenda Popotnik : ŠK Trzin Buscotrade	1½ : 2½
	ŠD Domžale : ŠK Trzin Pekos pub	4 : 0
4. krog:	ŠK Trzin Buscotrade : ŠD Domžale	3 : 1
	ŠK Komenda Pogi : ŠK Trzin Pekos pub	1½ : 2½
5. krog:	ŠS Tomo Zupan Kranj : ŠK Trzin Buscotrade	1 : 3
	ŠK Trzin Pekos pub : ŠK Ljubljana	2 : 2
6. krog:	ŠK Ljubljana : ŠK Trzin Buscotrade	1 : 3
	ŠK Trzin Pekos pub	prost
7. krog:	ŠK Trzin Buscotrade : ŠK Komenda Pogi	3½ : ½
	ŠK Trzin Pekos pub : KPŠRD Karel Jeraj	1½ : 2½

Dosedanje igre, ko je naša prva ekipa nanizala šest zaporednih zmag brez poraza, nas navdajajo z upanjem na končno zmago, saj na turnirski lestvici vodimo z 20 zbranimi točkami pred moštvo ŠK Komenda Popotnik (17½) in ŠD Domžale (16½ točk). Naša druga ekipa zaseda osmo mesto (13½ točk) med trinajstimi nastopajočimi ekipami. Po končanem tekmovanju in zaključnem turnirju (oboje se bo

zgodilo v tem mesecu) bom napisal nekaj več še o dosežkih vsakega posameznika.

Besedilo in foto: Andrej Grum

Obe fotografiji sta bili posneta na dan dvoboja z mlado ekipo iz Komende. Zaradi postavitve igralnih miz v šahovski sobi DZiR so slikani (po deskah) Marko Coklin Hinko Krumpak na zgornjem, Igor Rojs in Lan Aleksander Rojs pa na spodnjem posnetku.

Smučarski skakalci iz SSK Mengeš ekipni državni prvaki med mlajšimi mladinci

Tudi september je prinesel obilo veselja v tabor Smučarsko skakalnega kluba Mengeš, kajpak zaradi uspehov, ki so jih »orli(či)« izpod Gobavice kot za stavo nizali na skakalnicah po Sloveniji in tudi zunaj meja naše lepe države.

Med mlajšimi mladinci (do 16 let) je Nik Bergant Smerajc v pokalu Argeta (prej Cockta) slavil novo zmago, potem ko je bil vnovič najboljši v Kranju, Timo Šimnovec pa se je uvrstil na 11. mesto. V konkurenci kadetinj do 15 let je Živa Andrić četrtemu mestu iz Planice dodala še tretje v Žireh, med enako starimi kadeti pa je bil Alen Pestotnik enajsti in deseti. Na obeh prizoriščih so se za točke slovenskega pokala potegovali tudi kadeti, stari do 14 let, med njimi je Erik Tomažič skočil na peto in četrto mesto, Jaka Perne pa je zasedel 12. in 9. mesto.

V Mislinji so v začetku oktobra izpeljali državno prvenstvo za mlajše mladince (do 16 let), na katerem se je Nik Bergant Smerajc okitil s srebrno kolajno, najboljšo šesterico, ki prejme diplome, pa je zaokrožil Timo Šimnovec. Med 51 tekmovalci je bil Erik Tomažič enajsti, Jaka Perne je pristal na 33., Alen Pestotnik pa na 37. mestu.

Na moštveni tekmi so nato Nik, Timo, Erik in Jaka premagali vso konkurenco in mengeškemu klubu priskakali naslov ekipnih državnih prvakov v starostni skupini do 16 let. Na preizkušnji mlajših mladink je bila Živa Andrić šesta, nato se je uvrstila v slovensko reprezentanco za igre OPA v Gerardmeju (za skakalce in skakalke, rojene leta 2008). Tam je zablestela z bronastim odličjem na posamični tekmi, na ekipni

pa je prispevala svoj delež k zmagoslavju Slovenk. V Franciji je nastopil tudi Erik Tomažič in med 39 tekmovalci zasedel 26. mesto.

Besedilo in foto: M. Š.

Na fotografiji z leve: Erik Tomažič, Nik Bergant Smerajc, Timo Šimnovec in Jaka Perne so se v začetku oktobra na 93-metrski skakalnici v Mislinji veselili osvojitve naslova ekipnih državnih prvakov med mlajšimi mladinci.

Triatlonec Anton Škrlep

Prihod s tekme spet zlato obarvan

Triatlon je šport, ki povezuje športnike, ki jim ena sama disciplina ne zadošča. Ta šport obsega tri različne discipline, in sicer plavanje, tek in kolesarjenje. Eden izmed 'norih' triatloncev je tudi moj dedi, Anton Škrlep. Ta 'norec' na vsaki tekmi preplava 3,8 kilometra, potem prekolesari 180 kilometrov in nato še preteče 42 kilometrov. Pred slabim mesecem se je udeležil tekmovanja v Barceloni, kjer je v cilj pritekel s časom 14 ur in 26 minut in v svoji kategoriji 70–74 let zasedel prvo mesto. Na tekmo se je prijavil že pred dvema letoma, vendar mu je tedanja epidemija prekrizala poti. A vendar ga niti koronavirus ni ločil od športa, ki ga ima rad in v katerem stremi že proti sedmi zmagi na tekmi Ironman. Kar ga na tekmovanjih najbolj žene in motivira, je zagotovo želja po kvalificiranju za svetovno prvenstvo na Havajih, od katerega ga loči le še ena zmaga. Na žalost pa želja in zmaga ne zadoščata, saj je prvenstvo ogromen finančni zalogaj. Tekmovanja na Havajih se je udeležil že šestkrat, vendar še ni dosegel tega, kar si zares želi, zato res upam, da se mu na naslednjem tekmovanju uspe kvalificirati in potem uresničiti cilje na Havajih.

Kot športnico me dedi vedno spodbuja k vztrajanju na poti do uresničevanja svojih ciljev. Vedno me je učil, da nikakor ne smem obupati in se moram boriti do zadnjega. Menim, da bi v njem marsikateri športnik videl vzornika, ki nikoli ne obupa nad svojimi cilji, pa naj je

ovira zanj fizična, psihična ali celo finančna. Na dedija sem zmeraj zelo ponosna in tudi v prihodnosti ga bom še naprej spodbujala v teh za njegova leta norih podvigih.

Kaja Škrlep
Foto: Osebni arhiv

Jesen v skupini Naše vezi Trzin

Skupina iz Društva Jesenski cvet po dvomesečnih počitnicah spet deluje.

Tedenska srečanja članov društva potekajo ob četrtkih. Najljubši in najbližji lokal za srečanje na kavi je »Muc« pred Mercatorjem. Dobro se počutimo v lepo urejeni zunanjsčini in notranjsčini. Naši stari člani vedo veliko povedati o zgodovini Trzina, ki je zanimiva.

To jesen smo se udeležili Festivala za tretje življenjsko obdobje v Cankarjevem domu v Ljubljani. Ogledali smo si sejemske ponudbe in se udeležili predavanja, ki ga je pripravila strokovna služba Zveze društev za socialno gerontologijo Slovenije. Pripravili so zanimive teme (med njimi o zdravilni moči besede in kako se upreti nasilni osebi) in zanimivo dvourno predavanje. Zapustili smo Cankarjev dom in se odpeljali na kavico domov in trzinsko piramido.

V skupini imamo radi srečanja, na katerih si izmenjamo novice iz Trzina. Zelo radi pa praznujemo rojstne dneve, takrat je udeležencev veliko. Prijetneje je v gostilni, kjer smo postreženi in nam ni treba skrbeti za pogostitev. Stari smo in težko je pripraviti pogostitev za 12 ljudi in več, tako pa se posvetimo slavlencu in uživamo.

Ivan nas je povabil v Gostilno Narobe.

Društvo Jesenski cvet skrbi za voditelje skupin. Strokovna ekskurzija na Polzelo in srečanje z Medgeneracijskim društvom Mozaik generacij Polzela sta bila 21. septembra 2022. Pogovor je tekel o delu in težavah, podobno kot v našem Medgeneracijskem društvu Jesenski cvet je povsod težko dobiti nove prostovoljce. Na Polzeli smo si ogledali grad Komenda, ki je lepo obnovljen in dan v uporabo občini. Zgoraj sta prekrasna knjižnica in prijetna spominska soba pesnice Neže Maurer. Ogledali smo si še Celje in staro rimsko mesto, ki je bilo v tistih časih precej razvito.

V skupini Naše vezi Trzin si želimo lepih jesenskih dni, prijetna četrtkova srečanja in da bi nam zdravje služilo. Radi se imamo!

Jožica Trstenjak
Foto: Arhiv skupine Naše vezi Trzin

Voditelji Medgeneracijskega društva Jesenski cvet v Celju

Škrbinka: Ste jo že opazili na svojem vrtu?

Danes vam pišem o rastlini, ki sem jo zaradi njene zdravilnosti in uporabnosti uvrstila v svojo novo knjigo Zdravilni pleveli – rastline prihodnosti. Poglejmo si, kaj je v njej tako pomembnega.

Škrbinka je bila v knjigo zdravilnih rastlin prvič uvrščena pred okoli 2000 leti, ko jo je v svojo knjigo De materia medica uvrstil znani starorimski zdravnik Pedanij Dioskurid. Knjiga je bila kot farmakopeja v uporabi še tisočletje in pol po svojem nastanku. Še prej se s škrbinko srečamo v zgodbi o junaku Tezeju in mitološki pošasti Minotavru. Ta je živel v labirintu in je bil strah in trepet vseh Grkov. Tezej ga je ubil s pomočjo nasveta, ki mu ga je dala kraljeva hči Ariadna. V boju mu je poleg niti in meča pomagala tudi škrbinka. Ta mu je dala moč, tako kot špinača risanemu junaku Popaju. Škrbinka pa Tezeja ni obvarovala pred pozabljivostjo. Na poti domov je namreč pozabil razpeti bela jadra. Oče je mislil, da je izgubil boj proti Minotavru, zato se je pognal v globino morja. Kljub krutim usodam nesmrtnih junakov škrbinka še danes velja za rastlino, ki daje moč.

Škrbinko boste zdaj našli rasti na vrtu, travniku, na obronku, celo med ploščicami. Je pogost zimski plevel. Na prvi pogled je malo podobna osatu, a botanično pripada čisto drugi družini rastlin. V kuhinji jo uporabljamo podobno kot špinačo. Pravzaprav škrbinko po vsem svetu uporabljajo kot zelenjavo. Tudi latinsko ime ene izmed vrst, ki raste pri nas, pomeni prav to – 'oleraceus', zelenjavna. Njeno latinsko ime je Sonchus. Po svetu pa rastejo različne vrste škrbink, ki so vse uporabne in uporabne tudi v kulinariki. Na njeno razširjenost nam kaže tradicionalna uporaba pri staroameriških in novozelandskih ljudstvih. Maori imajo posebno jed s škrbinko, ki jo imenujejo puha. Jed je enolončnica iz svinjskega mesa. Še preden so imeli svinjino (prva prašiča so na Novo Zelandijo pripeljali šele leta 1769), so za njeno pripravo uporabljali meso drugih živali in avtohtone vrste škrbink. Danes tam rastejo enake vrste kakor pri nas in so pri njih invazivne.

Od nekdaj pa so škrbinko kot zdravilno rastlino uporabljali tudi v tradicionalni medicini. Priporočali so jo za razstrupljanje jeter, uravnavanje menstruacije in pri bolečinah v želodcu. Ko boste nabirali škrbinko, boste na njej opazili tudi trnje ali bodice. Trni so preobraženi listi ali drugi deli rastline. Celo korenine so včasih lahko preobražene v trnje. Bodice pa so površinski izrastki, nastali iz rastlinskega tkiva. Te nas pri nabiranju škrbinke in pripravi obroka prav nič ne zmotijo, a imajo v tradicionalni medicini poseben pomen. Stara ljudska modrost pravi, da so rastline s trni namenjene trdovratnim boleznim.

Spoznajte torej naš vsakdanji in zdravilni plevel in si ga pripravite tudi v svoji kuhinji. Škrbinka je v receptu, ki smo ga danes pripravile

za vas, res poslastica. Zato pa jo uporabljajo tudi v najboljših restavracijah po svetu.

Po navadi sem vam na tem mestu priporočala svojo prvo knjigo Narava vedno zmaga. Z veseljem povem, da je knjiga postala uspešnica in je trenutno razprodana. Pravkar pa bo izšla moja druga knjiga, Zdravilni pleveli – rastline prihodnosti. V njej sem opisala veliko presenetljivih rastlin, ki jih najdemo v svoji okolici in si z njimi pomagamo pri pripravi zdravega in okusnega obroka. Vabljeni k naročilu knjige.

Anja, Tina in Katja Rebolj

Foto: dr. Katja Rebolj, www.katjarebolj.com

Recept: Polenta s škrbinko

Sestavine:

- 300 g polente
- 1 l vode
- žlica masla
- pol žličke kurkume za barvo
- sol
- oljčno olje
- 3 stroki česna
- 100 g škrbinke
- 50 g parmezana
- nekaj orehov

Priprava:

Polento skuhamo v slani vodi z dodatkom masla. Zlijemo jo v pekač, razporedimo v tanko plast in pečemo 20 minut pri 200 °C. Pustimo, da se ohladi. Prerežemo jo čez polovico.

Na olju popražimo na grobo nasekljano škrbinko. Ko rahlo uplahne, dodamo iztisnjen česen in parmezan, pomešamo, da zadiši, in premažemo po polovici pečene polente. Drugo polovico poveznemo čez, narežemo na kvadrate in na vsakega položimo oreh. Ponudimo kot predjed ali kot prilogo.

Oktobrsko babje poletje

Oktober je dober, in če vam letošnji ni bil povšeči, ste si za to čisto sami krivi. Vreme je naredilo največ, kar je moglo, bilo je namreč tako lepo, da lepše ne bi moglo biti. Niso ga mogli pokvariti niti predsedniška predvolilna srečanja, začetek lokalnih volilnih kampanj in agitacije za bližajoče se referendum! Leto ni samo supervolilno, temveč tudi supervremensko. Po mokrem in dokaj hladnem septembru, ko je marsikje padlo toliko ali še več dežja kakor v prejšnjih osmih mesecih leta, nas je doletel prijazen, natančneje rekordno topel, zelo suh in od sonca močno razvjen vinotok. Oktober je tudi znanilec zime in sodeč po pozno odpadlem listju nas čaka huda zima, ki bi se je morali bati. A po drugi strani suh oktober obeta sušo naslednje leto. Nismo si še niti opomogli od letošnje (nadomestila za izplačevanje škode zaradi suše se še niti začela niso), ko je na vidiku že nova. Odklon oktobrske temperature zraka od povprečja obdobja 1981–2010 je na državni ravni znašal 3,2 stopinje Celzija (v gorah celo 4 stopinje Celzija!), zaradi česar je bil letošnji oktober najtoplejši po letu 1950.

Za 0,2 stopinje Celzija je prehitel do zdaj najtoplejšega iz leta 1966 in za 0,3 stopinje Celzija drugega najtoplejšega iz leta 2001. Zato je bila povprečna mesečna temperatura bolj podobna septembrski. Morda bolj pomenljivo kot sam rekord je dejstvo, da smo imeli v zadnjem letu dni samo tri mesece (marec, april in september), ko je bila povprečna mesečna temperatura zraka pod obdobjnim povprečjem. Čeprav smo prejeli le nekaj več kot tretjino običajnih padavin, ni bilo nikjer sledu o suši, ker sta za to poskrbela tako predhodni zelo namočen mesec kot dejstvo, da oktobra zaradi nizkega sonca izhlapevanje ni več tako močno. Zanimivo, da nismo imeli niti enega značilnega dne, natančneje vročega/toplega/hladnega/ledenega dne; še najbližje toplemu (maks. T zraka ≥ 25 °C) je bil četrtek, 6. oktobra, ko je umanjala le dobra stopinja Celzija. Namesto teh pa smo imeli kar 19 dni z najvišjo dnevno temperaturo zraka več kot 20 stopinj Celzija in prav za vse bi lahko rekli, da so bili v bistvu topli. Več kot polovico mesečnih padavin smo dobili na prvo predvolilno soboto, 22. oktobra; na letošnji ravni pa se kaj lahko zgodi, da ne bomo preseglji tisočice, saj nam manjka še natančno 345 mm padavin.

Naj spomnimo, da smo dobili še celo nekaj malega več pred mesecem dni, tudi to ni misija nemogoče. Oktober je nadaljeval niz prevladujočih sušnih mesecev, saj sta bila v zadnjem letu dni rahlo nadpovprečno namočena le november 2021 in april, zelo namočen pa je bil september; drugi meseci so bili prav tako podpovprečno namočeni. Kot smo že zapisali, se ne moremo pritoževati niti nad oktobrskimi sončnim žarkom, ki so nam prinesli za več kot tretjino ur trajanja sončnega obsevanja več, kot nam bi jih pripadalo glede na dolgoletno povprečje. Po obilnem sneženju na vrhovih Alp ob koncu septembra

se je oktober nad okoli 2000 metrov nadmorske višine začel s snežno odejo, ki pa je hitro skopnela. Na Kredarici je bilo prvi oktobrski dan še več kot pol metra snega, deset dni pozneje pa je bilo površje za Triglavskim domom na Kredarici, kjer so postavljeni snegomeri, že brez snežne odeje. Sneg se je ves mesec obdržal le na Triglavskem ledeniku, saj je ta v tem delu leta večji del dneva v senci.

Proti koncu meseca je Kredarico še dvakrat pobelilo, a je sneg hitro skopnel. Oktober se je tako končal brez snežne odeje, kar pa ni nič nenavadnega. Letos so tam zgoraj vnovič zabeležili rekordno temperaturo talilne dobe (maj–oktober) po letu 1955, »stari« rekord je bil presežen kar za pol stopinje Celzija! Med prvimi petimi najtoplejšim talilnimi sezonami so poleg najtoplejše letošnje še iz leta 2019, 2018, 2012 in 2003. Med prvimi 12 od vseh 68 talilnih sezon po letu 1955 so vse iz tega stoletja! Toliko o podnebnih spremembah v gorskem okolju, kjer so te najhitreje vidne in najizrazitejše. Sicer pa se ni nihče vznemirjal, ker je lahko oktobra sredi dne hodil v kratkih rokavih, kolesaril, na morju pa so med krompirjevimi počitnicami najpogumnejši tudi zaplavali. Na nekajdnevno nadležno dopoldansko meglo smo konec meseca kar pozabili. Ta mesec sicer vreme ne bo najzanimivejša tema pogovora, na vsak način pa bo manj konfliktna kot druge aktualne, povezane z volilno referendumskega opravili. Na koncu pa bomo spet vsi zmagali, tudi vreme!

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Jesenski posip javorovih listov ob šolskem igrišču je vsako leto ob tem času eden tistih prizorov, ko je sprehod po Trzinu zaradi njih še lepši.

VREMENSKA POSTAJA OŠ TRZIN (oktober 2022)

Kazalnik	Podatek	Datum/niz	Ura/obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	13,4	1.–31. 10.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	23,8	6. 10.	15.52
Najnižja temperatura zraka (°C)	6,4	4. 10.	7.27
Največja dnevna T amplituda (razlika maks./min. T, v °C)	15,1 (23,8 / 8,7)	6. 10.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,2$ / ≥ 2 / ≥ 20 mm)	24 / 2 / 1	1.–31. 10.	mesec
Št. toplih/hladnih dni (maks. T zraka ≥ 25 °C/min. T zraka ≤ 0 °C)	0 / 0	1.–31. 10.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	35	22. 10.	0.00–24.00
Mesečna količina padavin (mm/h)	59	1.–31. 10.	mesec
Količina padavin v letu 2022 (mm)	765	1.1.–30. 10.	desetmesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h) / smer	35,4 / JV	1. 10.	12.11

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za oktober 2022; celoten arhiv za ta mesec je dostopen na spletnem naslovu <http://trzin.zevs.si/text.php?report=NOAA/NOAA-2022-10.txt>, vsi podatki pa na <http://trzin.zevs.si/summary.html>.

Vir: Vremenska postaja Osnovna šola Trzin (Civilna zaščita Trzin).

Kronologija delovanja Združenja borcev za vrednote NOB Trzin

20. september 2022

Izvršni odbor Združenja borcev za vrednote NOB Trzin je na izrednem sestanku sprejel sklep o sklicu izrednega volilnega zbora članov glede na stanje, v katerem se je društvo znašlo.

7. oktober 2022

Člani ZB za vrednote NOB smo se zbrali v dvorani Kulturnega doma v Trzinu in po kratkem uvodu in predstavitvi stanja začeli delo. Po izvolitvi delovnega predsedstva, volilne komisije, zapisnikarja in overovateljev se je volilni zbor začel.

Izvršni odbor je predlagal delovnemu predsedstvu tega zbora, da za kandidata za predsednika predlaga Rastka Kotarja.

Po glasovanju je volilna komisija ugotovila, da so prisotni člani društva predlaganega Rastka Kotarja soglasno izvolili.

Sestanek se je nadaljeval s točko v zvezi s častno funkcijo nošenja prapora, a zbor članov društva je odločitve za nadaljnja dejanja v zvezi s to točko preložil na naslednji sestanek izvršnega odbora društva.

Takoj zatem smo določili naslednji datum sestanka, 11. november 2022, končali pa s pozdravnim govorom novega predsednika, ki se je vsem prisotnim zahvalil za izkazano zaupanje. Zahvalil se je tudi izvršnemu odboru, da je v teh težkih časih za naše društvo znal pravočasno sprejemati odločitve, ki so pomembne za društvo. Novi predsednik je še posebej opozoril na pomembnost delovanja društva, ki se v širši družbi lahko prepozna po prizadevanju za ohranjanje vrednot, kot so domoljubje, tovarištvo, solidarnost, enakopravnost, humanost, socialna pravičnost in pa seveda boj proti nacifašizmu.

Positivno razpoloženje se je nadaljevalo tudi po koncu uradnega dela z neformalnimi pogovori med člani.

11. oktober 2022

Tega dne smo se člani izvršnega odbora Združenja borcev za vrednote NOB Trzin srečali na Jefačnikovi domačiji na sestanku, saj nas je v oktobru čakalo dosti dela. Na sestanku smo našli rešitev za častno nalogo v našem društvu, to je nošenje prapora na slavnostnih dogod-

kih. Dogovor je zdaj naš član, ki pa že ima druge funkcije, potrdil za določen čas, dolgoročnejšo rešitev si obetamo v začetku prihodnjega leta. Nato smo določili naloge v zvezi s komemoracijo 28. oktobra pred spomenikom padlim Trzincem pri Osnovni šoli Trzin, ki jo vsako leto pripravi naše združenje. Strinjali smo se, da se izvede kot dosedanja, in naloge so bile hitro razdeljene.

Člani izvršnega odbora smo kot vsako leto izbrali datum in tudi delegacijo treh članov za polaganje vencev na spominska obeležja v Trzinu oziroma na mestih, za katera skrbi naše združenje.

27. oktober 2022

Polaganje vencev padlim Trzincem na njihova spominska obeležja v občini Trzin in na Komendski Dobravi.

28. oktober 2022

Člani društva in nekateri povabljeni (med drugimi tudi predstavniki občine) smo se zbrali pred Osnovno šolo Trzin. V spomin na padle borce Trzina med drugo svetovno vojno smo člani združenja borcev kot vsako leto do zdaj pripravili komemoracijo in s tem izkazali čast vsem, ki so napisani na spomeniku padlim pred Osnovno šolo v Trzinu.

Program komemoracije je zajemal:

- slovesni govor predsednika ZB za vrednote NOB Trzin Rastka Kotarja;
 - nastop članov Mešanega pevskega zbora Žerjavčki, ki so nam ubrano zapeli tri pesmi;
 - učenki Osnovne šole Trzin Ana Polšak in Julija Zupan sta pripravili in lepo interpretirali deklamaciji Karla Destovnika - Kajuha.
- Po koncu smo se navzoči glede na lepo vreme in tovariško vzdušje na kraju proslave še nekaj časa zadržali in se nato skupaj z nekaterimi nastopajočimi na široko razgovorili o trenutnih odprtih vprašanjih.

Združenje borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Trzin

Vse na svetu mine, vse se spremeni,
le spomin na vaju ostaja in živi.

V SPOMIN

Konec oktobra mineva žalostnih deset let, odkar je odšla najina draga mami, omica in praomica

FANI PIRNAT

Februarja pa bo minilo 22 let, odkar je odšel naš dragi ata, stari ata in pradedek

JOŽE PIRNAT

Za vedno ostaja z nami spomin na vajino ljubezen in dobroto, ki sta nam jo izkazovala. Res lepo je bilo prisluhniti atovim lovskim in drugim zgodbam, z veseljem smo jih poslušali.

Hvala vsem, ki se ju spominjate in postojite ob njenem grobu.

Hčeri Tinca in Jožica

ZAHVALA

V 93. letu starosti nas je zapustila

MARIJA KRALJ

Matičkova Meri

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Vsi njeni

Vabilo na ogled razstave izdelkov iz gline

Vljudno vabljeni na razstavo izdelkov iz gline, ki so jo pod vodstvom mentorice Marije pripravile udeleženke tečaja oblikovanja gline v CAT. Razstava bo na ogled v avli Centra Ivana Hribarja, predvidoma do konca novembra. Za vas so ustvarjale Barbara, Marjeta, Boža, Vesna, Barbara, Maja, Jožica in Bojana.

*Projekt se izvaja v okviru LAS za mesto in vas. Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz evropskega sklada za regionalni razvoj.

Prvi letni koncert Čivke bo prazničen

Ženska vokalna skupina Čivke, ki deluje v okviru Kulturnega društva Franc Kotar Trzin, ob koncu leta pripravlja celovečerni koncert ČIVKE Z GOSTI. Prireditev bo v Kulturnem domu Trzin v soboto, 17. decembra ob 20. uri.

Čivke pripravljajo zanimiv in razgiban vokalno-instrumentalni repertoar, ob katerem ne boste ostali ravnodušni, verjamemo pa, da se boste zelo zabavali.

Koncert bo povezovala simpatična televizijska voditeljica Irena Shyama Hlebš.

Ker pa se za vstop v božično novoletni čas spodobi tudi praznično razpoloženje, vas Čivke po koncertu vabijo na praznično zakusko.

Vstopnice za koncert je treba rezervirati na www.kud-trzin.si.

Barbara Bajc in Brigita Ložar, KUD Franc Kotar
Foto: Peter Hudnik (@hoodfoto)

Vabilo na potopisno predavanje po Pakistanu

V torek, 29. novembra, ob 20. uri bodo v KUD Franc Kotar Trzin spet gostili potopisno predavanje. Popotnik Tadej Bolta bo obiskovalce popeljal v Pakistan, in sicer na treking v osrčju Karakoruma s pogledom na kar štiri osemtisočake. Obiskovalcem bo opisal zanimivo pot svojega potovanja, ko je prečkal zahtevni prelaz Gondogoro La in užival v razgledu na Laila peak, ki velja za eno najlepših gora na svetu. Obiskovalci potopisnega predavanja bodo skupaj s popotnikom doživeli njegovo osvajanje šesttisočaka in bodo lahko uživali ob posnetkih, ki razkrivajo poglede vse do gore K2. Opisal bo tudi nekaj dni, ki jih je preživel med pastirji v Pamirju, do koder vodi naporna in dolga pot. Tadej Bolta svojo pot na kratko opiše z besedami: spektakularne ceste, čudovite gore in prijazni ljudje. Vabljeni!

Foto: osebni arhiv Tadeja Bolta

Napovednik Društva upokojencev Žerjavčki

Kandidacijska komisija bo na seji upravnega odbora v ponedeljek, 28. novembra, podala predloge za novo vodstvo Društva upokojencev Žerjavčki Trzin. Upajmo, da so člani društva upokojencev podali dobre predloge, kdo naj bi bili v prihodnje predsednik, podpredsednik, blagajnik, tajnik in člani upravnega odbora. Izvolili jih bomo lahko v petek, 24. februarja 2023. Predsednica kandidacijske komisije je Jožefa Valenčak (dela vsak ponedeljek dopoldne v Centru Ivana Hribarja ali je dosegljiva na tel. št. 031 668 615).

– V soboto, **3. decembra 2022**, se bodo pohodniki podali na ogled Radovljice in čebelarskega muzeja. Več informacij pri vodji pohodnikov Milici Erčulj, tel. št. 070 746 255.

– V petek, **16. decembra 2022**, ob 16. uri se bomo člani Društva upokojencev Žerjavčki srečali na prednovoletni zabavi z živo glasbo v Osnovni šoli Trzin. Prijave se bodo zbirale od 28. novembra 2022 dalje v CIH s prispevkom 10 evrov, lahko pa kdo prispeva več.

– V nedeljo, **18. decembra 2022**, organizirata Društvo upokojencev Žerjavčki in Občina Trzin prednovoletno srečanje starejših občanov s kulturnim programom.

– V decembru bodo prostovoljci DU Žerjavčki obiskali člane Društva upokojencev, starejše od 85 let, in jim s skromnim darilom voščili srečo in zdravje v prihajajočem letu.

Zoran Rink

**POPRAVILO
OBLAČIL**

031 855 059

Mojca Močnik, Mengeška c. 69, 1236 TRZIN

MIKLAVŽEVO PISMO

Dragi moji otroci!

kot Miklavž sedaj že vem, da je letni obhod prijetnih otrok ravno v Trzinu eden mojih najljubših. V ponedeljek, 5. decembra zvečer, se bom sprehodil mimo vaših domov. Lahko bom videl, kako si v pričakovanju lepega miklavževega večera pridno umijete zobke, skočite v pižamice in hitro zaspate, da se zbudite v nov dan in z veseljem odhitite v vrtec k svojim prijateljem.

Tu, moji dragi otroci, vas bodo čakala Miklavževa darila, ki vam jih bodo z veseljem predale vaše vzgojiteljice, ki so čudovite Miklavževe pomočnice.

Darilca bom pripravil tudi za **predšolske** otroke, ki ne obiskujejo vrtca Trzin. Podatke starši in skrbniki posredujte Miklavževi pomočnici na elektronski naslov natasa@gladek.si, najkasneje do ponedeljka, 21. 11. 2022.

Srčno upam, da vas bo darilo razveselilo in spodbudilo, da še naprej ostanete tako pridni, prijazni in ljubeznivi, kot doslej! Ne pozabite - Miklavž vas spremlja in spodbuja v dobrem skozi celo leto.

VAŠ DRAGI MIKLAVŽ

Društvo prijateljev mladine Trzin
Občina Trzin

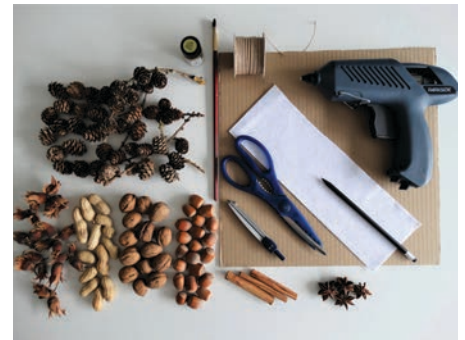
Praznični venček za na vrata

Pričarajte si praznično vzdušje z venčkom iz naravnih materialov, obesite ga na vhodna vrata, postavite na mizo ali komu podarite.

Za izdelavo venčka potrebujete debelejši karton, košček belega filca, vrvico, storžke, orehe, lešnike, arašide v lupini, cimetove palčke, zvezdnati janež in druge naravne materiale, ki jih imate doma ali jih lahko nabereite v naravi. Za praznični pridih potrebujete še zlato akrilno barvo, če je nimate, jo lahko nadomestite z belo. Za lažjo izdelavo potrebujete še šestilo, škarje, svinčnik, čopič in pištolo za vroče lepljenje.

Besedilo in foto:
Metka Pravst Primožič

Postopek izdelave venčka v devetih korakih:

1. Na večji kos kartona s šestilom narišite dva kroga.

4. Z vročim lepilom prilepite na osnovo večje vejice s storžki, nato še arašide v lupini, orehe in lešnike.

7. Iz belega filca izrežite različno velike zvezdice.

2. S škarjami odrežite odvečni karton, da dobite osnovo za venček.

5. Cimetove paličice in janeževe zvezde prilepite na vrh, da bodo čim bolj opazne.

8. Zvezdice poljubno razporedite po venčku in jih nanj prilepite z vročim lepilom.

3. Na osnovo privežite vrvico, da boste venček lahko obesili na vrata.

6. Na storžke s čopičem nanesite zlato ali belo akrilno barvo in počakajte, da se dobro posuši.

9. Venček lahko obesite tudi na steno ali ga postavite na mizo.

Bownova terapija v Trzinu

Bownova terapija je nežna, a zelo učinkovita holistična manualna metoda, ki deluje na fizičnem, psihičnem in čustvenem nivoju.

Bistvo terapije predstavljajo Bownove poteze, s katerimi delujemo na mehko vezivno tkivo oziroma fascije in posledično živčni sistem.

Učinkuje hitro, v večini primerov dosežemo znatno izboljšanje že po 3-4 terapijah.

Primerna je za ljudi vseh starosti. Zaradi neinvazivnosti je varna tako za novorojenčke, dojenčke, otroke, kot starostnike.

Bownova terapija za dojenčke je zelo učinkovita pri prebavnih težavah (kolike, refluks) in nemirnih, jokajočih dojenčkih.

Kdaj najbolj pomaga

- pri bolečinah v vratu, ramah in hrbtu
- pri problemih s kolki, koleni in gležnji
- pri hitrejši rehabilitaciji in lajšanju bolečin po poškodbah
- pri prebavnih težavah
- pri kronični utrujenosti in stresu
- za lajšanje simptomov kroničnih bolezni
- pri številnih drugih zdravstvenih težavah

Do konca decembra nudimo popust, tako na terapije, kot darilne bone.

Nahajamo se v Trzinu, na Kidričevi ulici 12. Za vse dodatne informacije in naročanje na Bownovo terapijo nas pokličite na 041900391.

POPUST NA TERAPIJE IN DARILNE BONE DO KONCA DECEMBRA 2022

KOALA

KIDRIČEVA ULICA 12
1236 TRZIN

NAROČANJE: 041 900 391

placatn oglas

BOŽIČNO NOVOLETNA RAZSTAVA

**Pričarajte si čarobne
božično novoletne praznike**

Delovni čas:

pon. - pet.: 9.00 do 19.00,
sob.: 9.00 do 17.00

placatn oglas